

IANUARIE 2023
NR. 28

Aegyssus XXI

Liceul Teoretic „Grigore Moisil” Tulcea

UN LICEU CU

VOCATIE

europëană

Liceul Teoretic „Grigore Moisil” Tulcea

Aegyssus XXI

Revista oficială a
Liceului Teoretic „Grigore Moisil” Tulcea

CUPRINS

CUVÂNT ÎNAINTE

- Editorial 03
- Cuvinte din partea redacției 04

ARTICOLE

- Lumea prin obiectivul meu 05
- Arta fotografică 07
- Descoperirea pasiunii pentru fizică 10
- Echipa de baschet a Liceului Teoretic „Grigore 11
Moisil”: Un început promițător pentru baschetul
tulcean
- Schimbările climatice - la ce să ne așteptăm în 12
următorul deceniu?
- Factorii edafici 18
- Arta... pasiunea sufletului 21
- Când curiozitatea nu poate fi stăpânită... 23
- Visându-mă artistă 25
- Ana Blandiana în limba universală 27
- Interviu cu un profesor: Buzoianu Cristina 29
- Beneficiile apologeticii în societate 32
- Trei pași spre "Tinere condeie" 35
- Scrisoare către Otilia 36
- Să vorbim corect limba română! 39
- Învățământul românesc în retrospectivă 41
- Poezii 43
- „Din Caucaz în cele patru vânturi” - Elena Netcu 47
- Playlistul liceului 50
- Săptămâna tematică 52
- Strategii de control ale reacțiilor impulsive 56
- Există viață după Moisil? 57
- Alte poze din activitățile noastre 59

EDITORIAL

„Liceul Teoretic „Grigore Moisil” este un spațiu de cultură și de educație, în care ne putem manifesta întregul potențial științific și creativ, pentru un învățământ de calitate. Activitățile școlare sunt împletite cu cele extrașcolare, în spiritul dezvoltării plurivalente a personalității elevilor, dar și pentru armonizarea și actualizarea noastră la cerințele societății contemporane.

Ne raportăm la standardele europene și, în același timp, valorizăm tradițiile și exemplele de bună practică dobândite în cei 33 de ani de funcționare ca liceu teoretic.

Mentorul liceului, savantul GRIGORE MOISIL, născut pe data de 10 ianuarie 1906 la Tulcea, a avut o prestigioasă activitate științifică în domeniul matematicii și al informaticii, a fost membru al Academiei Române, al Academiei din Bologna și al Institutului Internațional de Filosofie. A ajutat la realizarea primelor calculatoare românești și a avut contribuții remarcabile la dezvoltarea informaticii și la formarea primelor generații de informaticieni.

„Învățătura cere o muncă de fiecare moment. Munciți câte puțin, în fiecare zi.”

„Eu cred că omul trebuie să caute să găsească plăcerea în însăși munca lui. Consider că munca e o pedeapsă, numai dacă omul nu se află la locul potrivit, dacă face altceva decât îi place.”

„Explozivul cel mai puternic nu este tolueul, nici bomba atomică, ci ideea omenească.”

„Originalitatea, independența gândirii noastre, cere în primul rând existența unei gândiri unitare, conștiente și puternice.”

Aceste îndemnuri, adresate tuturor celor care doresc să accedă la nectarul cunoașterii științifice dar și la cel al cunoașterii de sine, sunt învățături dobândite de orice absolvent al acestui liceu; noi formăm oameni cu VIZIUNE, cu OPINII, cu RESPECT pentru valorile etice, cu respect pentru muncă și cu ÎNCREDERE în propriul succes.”

DIRECTOR, prof. Camelia Ivanov

CUVINTE DIN PARTEA REDACȚIEI

Anul acesta, Liceul Teoretic „Grigore Moisil” Tulcea vă prezintă noua ediție a revistei liceului „Aegyssus”, realizată de către membrii echipei de redacție.

În pofida situației actuale privind războiul, trecerea pandemiei, instabilitatea economică, liceul nostru nu se oprește din a se remarca și participa în activități și competiții menite să perpetueze și să actualizeze educația elevilor săi. Revista școlii noastre are continuitate și înglobează o mică parte dintre realizările sale.

În calitate de redactori, putem spune că suntem încântați de rezultatul final al acestei ediții. Faptul că avem atât de mulți copii muncitori, dedicați și talentați, constituie un motiv de mândrie pentru școala noastră și, îndeosebi, pentru societate. Suntem bucuroși să vă prezentăm câțiva dintre tinerii remarcabili ai liceului nostru. Munca pentru revistă a fost o reală plăcere, datorită colaborării armonioase și străduința de a vă prezenta un produs atât informativ, cât și o creație plăcută estetic. Procesul de redactare în sine, în ciuda dificultăților sale, a avut un parcurs interesant, iar brainstorming-ul a fost unul pe măsură. Atmosfera de lucru și dedicarea în construirea acestei ediții au fost cheia succesului realizării acestui număr.

În final, pentru elevii care citesc această pagină, dacă doriți să participați la realizarea unei reviste, vă invităm cu mare drag să ne fiți colegi, deoarece puteți lucra alături de o echipă dedicată și creativă, care vă oferă oportunități de învățare și un spațiu în care să vă manifestați creativitatea.

LA REALIZAREA ACESTEI REVISTE AU CONTRIBUIT:

- Grosu Andreea-Roxana, clasa a XII-a C - REDACTOR-ŞEF
- Costan Alexandra, clasa a XII-a C - redactor și editor
- Croitoru Vlad-Ştefan, clasa a XII-a C - editor
- Vavilov Iris-Alexandra, clasa a XII-a C - redactor și editor
- Luca Bianca, clasa a XI-a E - redactor și editor
- Nedelcu Mihnea, clasa a XI-a B - redactor și editor
- Pavel Dana-Maria, clasa a XII-a C - editor
- Roşu Ioan-Luca, clasa a XI-a B - redactor și editor
- Teodorov Irina-Maria, clasa a X-a D - editor
- Tudoran Ana-Maria, clasa a XI-a E - redactor și editor
- Prof. Ivanof Violeta - redactor
- Bibliotecar Puflea Violeta - editor
- Istrate Valeria-Cristiana, clasa a XII-a C - designer

Profesor coordonator:
Neacșu Irina

LUMEA PRIN OBIECTIVUL MEU

Canareica Maria-Mădălina, clasa a XI-a B

În ziua de astăzi, toți au la îndemână un dispozitiv cu care pot fotografia momentele speciale din viețile lor. În ceea ce mă privește, fotografia m-a atras încă de când eram mică. Nu exista nicio seară în care să nu immortalizez apusul de pe faleză. Încă mai am câteva dintre pozele pe care le făceam pe vremea aceea. Anii au trecut și am reușit să iau parte la un curs de fotografie în cadrul festivalului „Rowmania Fest” 2019, când am avut contact pentru prima dată cu aparatura profesională: aparate foto,

obiective, lumini, toate îmi erau străine și îmi stârneau curiozitatea. Simțeam că trebuie să evoluez, să fac un pas înainte pentru a descoperi mai mult, pentru a deveni mai bună. Imaginația o aveam deja destul de dezvoltată, creativitatea își punea amprenta pe fotografiile mele. Potențial aveam.

Am început să strâng singură niște bănuți pentru a achiziționa primul meu aparat foto. Cred că a fost cea mai bună decizie din viața mea. Cât timp puneam economiile deoparte, căutam în diverse surse, de la diferiți oameni informații, detalii și trucuri despre fotografie. Am avut oportunitatea de a participa la un curs de fotografie online în care un fotograf vorbea despre compoziție, cromatică, tehnică și lumină, pe baza fotografiilor proprii adunate de-a lungul anilor lui de experiență. Într-un final, am reușit să-mi iau propriul aparat foto. Eram atât de fericită!... Am studiat componentele pentru a înțelege modul de funcționare, am înțeles cum se folosesc setările pentru a surprinde cele mai clare și curate cadre. Pe cont propriu am reușit să mă dez-

LUMEA PRIN OBIECTIVUL MEU

volt destul de mult în direcția aceasta. Prietenii mei au avut un rol important în drumul meu, m-au susținut și încurajat în ceea ce voiam să fac. Îmi amintesc cum ieșeam în diferite zone ale orașului și organizam ședințe foto cu ei timp de o oră în care încercam să facem cele mai bune poze. Mi-am creat și o pagină pe Instagram, unde postez în continuare cele mai reușite poze. Așa m-am făcut cunoscută și mai multă lume a luat legătura cu mine pentru ședințe foto.

Este un sentiment minunat atunci când munca ta dă roade și este apreciată de oamenii din jurul tău. În continuare sper să ajung cât de sus pot cu această pasiune și să fructific potențialul pe care îl am pentru a evolua. Simt că fotografia face parte din mine, mă reprezintă, este un fragment din povestea vieții mele. Atunci când îți urmezi pasiunile și chemarea, ești mai fericit și mai împlinit.

Instagram: [@cmm.photos15](https://www.instagram.com/cmm.photos15)

ARTA FOTOGRAFICĂ

Năstase Xenia, clasa a XI-a B

„Fotografia este arta, aplicația și practica creării de imagini durabile prin înregistrarea luminii sau a altor radiații electromagnetice, fie prin intermediul unui senzor de imagine, fie prin intermediul unui material sensibil la lumină, cum ar fi filmul fotografic”. Așa se definește, în teorie, fotografia. Însă ce înseamnă aceasta cu adevărat?

Fotografia este una dintre artele care, fără îndoială, a schimbat lumea și modul în care o percepem. Chiar dacă sensul i-a fost alterat de obsesia pentru selfie-uri și pentru fotografii cu mâncare, baza ei rămâne la fel de fascinantă. În acest context, interesant este că prima fotografie a fost realizată în anul 1826, însă principiile cu care aceasta a ajuns să se realizeze își au bazele încă din secolul al treilea după Hristos. De asemenea, termenul de „fotografie” provine din limba greacă și tradus literalmente înseamnă „a picta cu lumină”.

De ajuns cu teoria, să vorbim puțin despre fotografia actuală și despre ce înseamnă aceasta pentru noi. Cred că fiecare dintre noi a făcut cel puțin o dată o fotografie, fie ea cu telefonul mobil, sau chiar cu aparatul de foto-

grafiat, dispozitiv ce a evoluat mult de la apariția sa și continuă să se dezvolte. Pentru unele persoane, fotografia reprezintă o sursă de inspirație pentru o nouă coafură sau modalitatea prin care să își păstreze amintirile de la evenimentele importante din viața sa, sau poate chiar o modalitate de a evita plictiseala, cu poze amuzante care îți adaugă tot felul de elemente false în fotografia realizată cu un filtru. Însă pentru mine, fotografia este o pasiune, este emoție, este o artă nobilă. Pe lângă faptul că pot captura momente frumoase din viața mea, mă pot juca cu umbre și culori pentru a realiza un tablou sublim, asemenea pictorilor. Întotdeauna poți găsi un unghi nou sau un nou stil de a edita o fotografie, o caracteristică extrem de importantă a fotografiei actuale, digitale. De mică mi-a plăcut să fac poze, iar acum ceva timp am strâns banii necesari pentru a-mi cumpăra

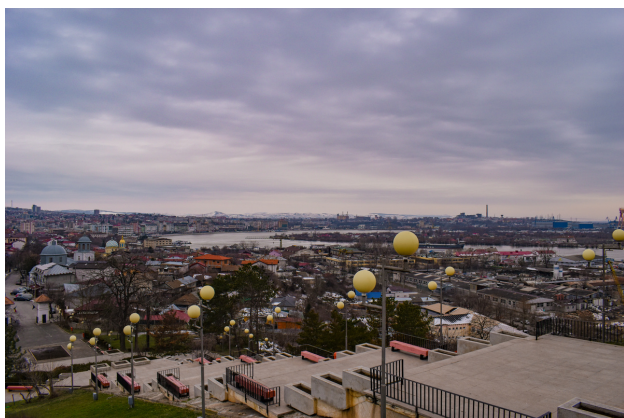
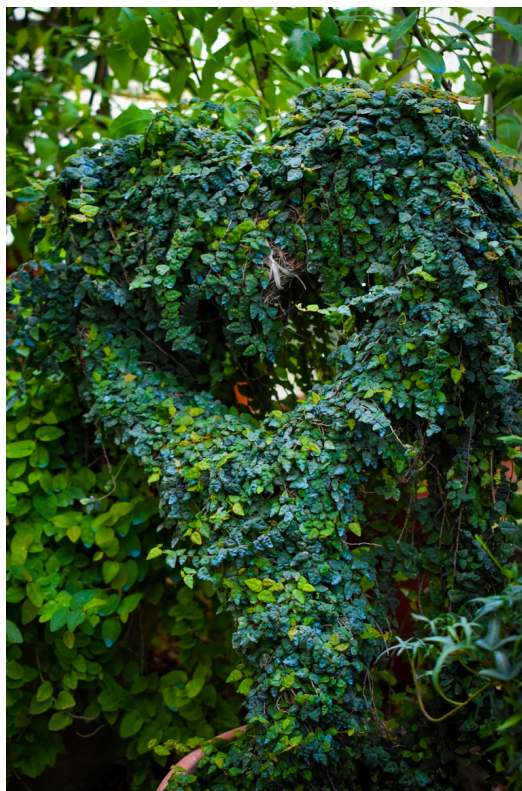
un aparat de fotografiat profesional. Rezultatele, evident îmbunătățite, au apărut instant în imaginile mele, a început să mă atragă din ce în ce mai mult, așa că am făcut câteva cursuri online de fotografie.

Când am învățat suficiente pentru a lucra mai profesionist cu aparatul, am achiziționat un nou obiectiv, de portret, căci toți prietenii mei își doreau să le fac poze. Ușor, ușor, tot realizând fotografii și tot experimentând felurite tipuri de imagini și stiluri de editare, am ajuns să îmi îndeplinesc vechea dorință de a câștiga un concurs de fotografie. Datorită liceului nostru de prestigiu Liceul Teoretic „Grigore Moisil” din Tulcea am avut oportunitatea de a participa la un concurs de fotografie cu tema promovării obiectivelor turistice din Tulcea. M-am înscris imediat la secțiunea de fotografie peisagistică color și a doua zi am plecat în căutarea locurilor cele mai frumoase din județ. Deși era frig și înnorat, pozele s-au dovedit a fi reușite, iar norocul meu a fost că aveam deja la portofoliu una dintre cele trei fotografii cu subiecte necesare și astfel am reușit, într-un timp record, să iau locul întâi la acest concurs, la care, deși am participat ca reprezentantă a liceului meu, am simțit multă bucurie, căci am făcut totul din pasiune, cu plăcere și drag. Pot afirma că am avut o mare satisfacție când

ARTĂ FOTOGRAFICĂ

mi-am văzut imaginile expuse în clădirea Inspectoratului Școlar Județean, oricine având posibilitatea să îmi vadă munca, arta, creația.

Iată cum, de la o joacă din copilărie, am dezvoltat o pasiune, un hobby care mă ajută să scap de stres, să mă distrez, să câștig și diplome în același timp și să creez opere de artă. Vă recomand tuturor să vă descoperiți pasiunile, să investiți în ele, să lucrați la ceea ce vă place și să nu renunțați niciodată la dorințele voastre, căci prin muncă și pasiune, totul este posibil!

Instagram: @photo_xia

DESCOPERIREA PASIUNII PENTRU FIZICĂ

Tănase Dănuț, clasa a XI-a B

Liceul Teoretic „Grigore Moisil” a avut un impact major asupra dezvoltării pasiunii mele pentru fizică. De când am intrat în acest liceu, am avut parte de o educație de calitate în acest domeniu și de oportunități unice de a-mi dezvolta abilitățile și cunoștințele.

Primul lucru care m-a impresionat în legătură cu liceul a fost nivelul de pregătire al profesorilor de fizică. Aceștia sunt foarte experimentați și pasionați de subiectul pe care îl predau. Fiecare lecție este prezentată într-un mod captivant și interactiv, fapt care m-a ajutat să înțeleg conceptele fizice mai ușor și să-mi dezvolt interesul pentru subiect.

În plus, liceul oferă numeroase oportunități de a participa la activități extracurriculare legate de fizică, cum ar fi cluburile științifice și competițiile de fizică.

De asemenea, liceul pune la dispoziție un program de cercetare științifică, care mi-a permis să lucrez alături de profesori și colegi pentru a realiza proiecte de cercetare în domeniul fizicii. Acest program mi-a oferit oportunitatea să îmi dezvolt abilitățile

de cercetare și să înțeleg cum se aplică conceptele fizice în lumea reală. Pe lângă aceste oportunități, de cercetare și să înțeleg cum se aplică noțiunile fizice în lumea reală. Pe lângă aceste oportunități, liceul oferă și acces la resurse de învățare de înaltă calitate, cum ar fi laboratoarele de fizică și biblioteca școlii, care este plină de cărți și reviste de fizică.

Liceul Teoretic „Grigore Moisil” a avut și are un impact major asupra dezvoltării pasiunii mele pentru fizică. Educația de calitate și oportunitățile unice de a-mi dezvolta abilitățile și cunoștințele au făcut ca această perioadă să fie una dintre cele mai importante și pline de satisfacție din viața mea. Sunt foarte recunoscător pentru această experiență și îmi voi aminti întotdeauna cu drag de această perioadă a vieții mele.

ECHIPA DE BASCHET A LICEULUI TEORETIC „GRIGORE MOISIL”: UN ÎNCEPUT PROMIȚĂTOR PENTRU BASCHETUL TULCEÂN

Ungureanu Adrian, clasa a X-a A

Începând cu anul școlar precedent (2021-2022), echipa de baschet a Liceului Teoretic „Grigore Moisil” din Tulcea și-a făcut simțită prezența la Olimpiada Națională a Sportului Școlar. Echipa, formată din câțiva boboci și din elevi ai clasei a X-a și a XI-a, a învins nemilos toate celelalte echipe la faza județeană și la cea regională (care a avut loc în orașul Galați). Calificându-se mai departe, a reprezentat județul Tulcea la faza națională în Suceava, unde a obținut locul șapte.

Anul acesta (2022-2023), echipa noastră s-a calificat din nou la faza regională, care s-a ținut chiar în Tulcea, dar de această dată nu s-a bucurat de prea mult succes. A avut parte de meciuri strânse cu Focșani și Constanța, pe care, din păcate, le-a pierdut, astfel ajungând pe locul trei din cinci. Deși la finalul acestui an școlar mulți jucători vor părăsi echipa în urma terminării liceului, nu vom renunța, ci vom lupta, alături de membrii care se vor alătura în noul an școlar, pentru titlul de campioni județeni și poate chiar mai departe.

Echipa, formată din:

- Pintilie Andrei (clasa a XII-a)
- Dumitru Șerban (clasa a XII-a)
- Iacob Vlad (clasa a XII-a)
- Găină Vlad (clasa a XII-a)
- Lariu Cosmin (clasa a XII-a)
- Stan Alexandru (clasa a XI-a)
- Țincocă Luca (clasa a XI-a)
- Moraru Alexandru (clasa a X-a)
- Ungureanu Adrian (clasa a X-a)
- Șavlovski Andrei (clasa a X-a),
împreună cu domnul profesor Casian Cornel.

Indiferent de vârstă, este important să practicăm măcar un sport, căci are beneficii atât pentru dezvoltarea fizică, cât și pentru cea mentală, reducând stresul, anxietatea și conferindu-ne o stare de bine.

SCHIMBĂRILE CLIMATICE

LA CE SĂ NE AȘTEPTĂM ÎN URMĂTORUL DECENIU?

Ștrail Maria Oxana, clasa a X-a A

Clima reprezintă condițiile meteorologice predominante, calculate în medie timp de mai mulți ani, în timp ce vremea este schimbarea pe termen scurt pe care o vedem și o experimentăm zilnic.

Odată cu Revoluția Industrială și până în prezent, activitățile umane au determinat creșterea semnificativă a concentrațiilor atmosferice globale de gaze cu efect de seră, în principal:

- CO₂ (dioxid de carbon)
- CH₄ (metan)
- N₂O (protoxid de azot)
- HFC-uri (hidrofluorocarburi)
- PFC-uri (perfluorocarburi)
- SF₆ (hexafluorură de sulf)
- NF₃ (trifluorură de azot)

Principalele surse ale gazelor cu efect de seră produse de oameni sunt:

- Arderea combustibililor fosili pentru producerea electricității, transport, industrie, încălzirea și răcirea gospodăriilor;
- Reducerea terenurilor împădurite ca urmare a schimbării destinațiilor acestora, arderea savanelor, miriștilor;
- Depozitarea pe sol și incinerarea deșeurilor;
- Manipularea apei uzate;
- Utilizarea gazelor industriale fluorate.

Încălzirea globală antrenează numeroase schimbări în diferite regiuni ale lumii, care includ:

- Creșterea frecvenței și a gravității furtunilor și uraganelor;
- Alunecări de teren;
- Valuri de caniculă sau de frig extreme;
- Secete;
- Deficite de apă;
- Incendii forestiere.

EFECTELE CELE MAI VIZIBILE ALE SCHIMBĂRII CLIMATICE

Creșterea
nivelului mării

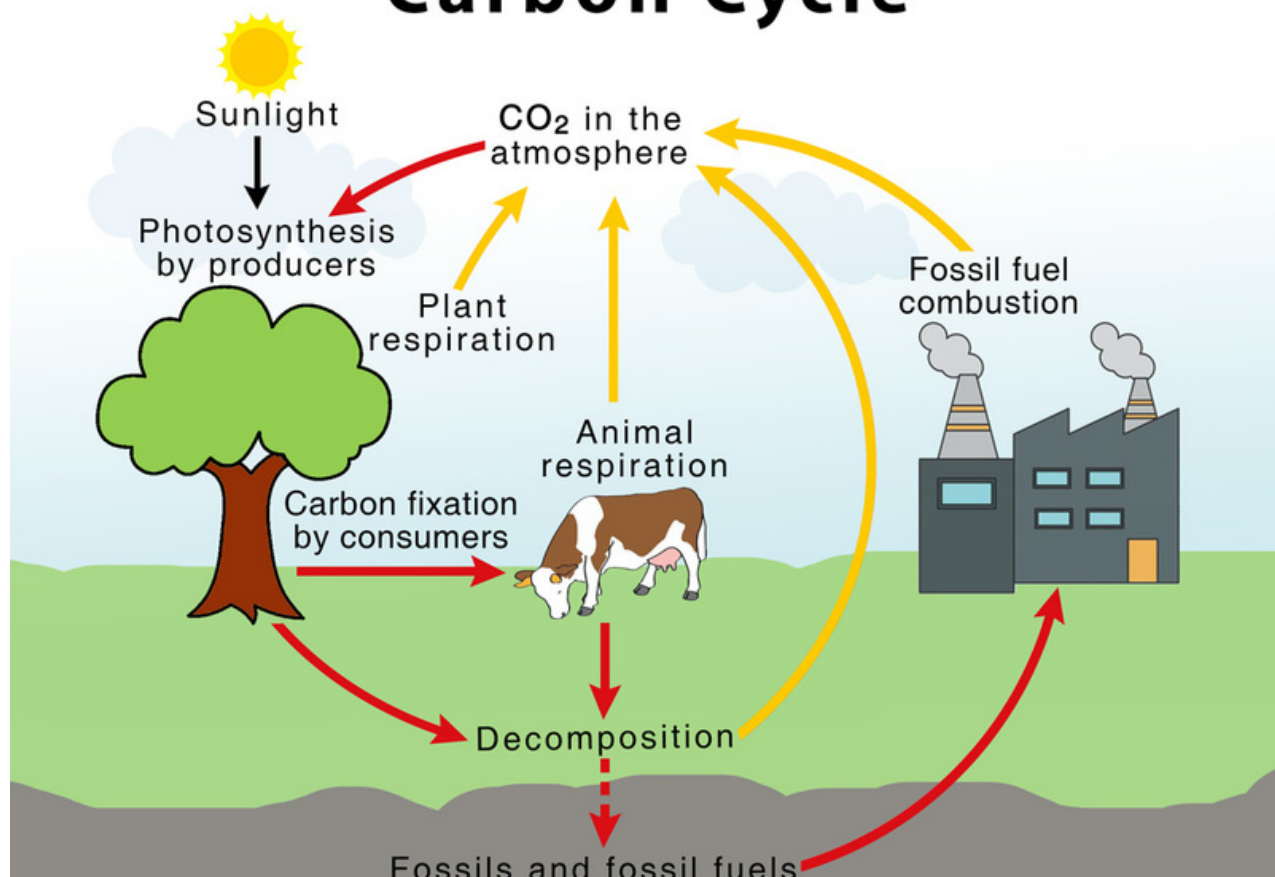
Salinizarea

Eroziunea
costieră

Schimbarea
treptată a
regimului de
precipitații

Carbon Cycle

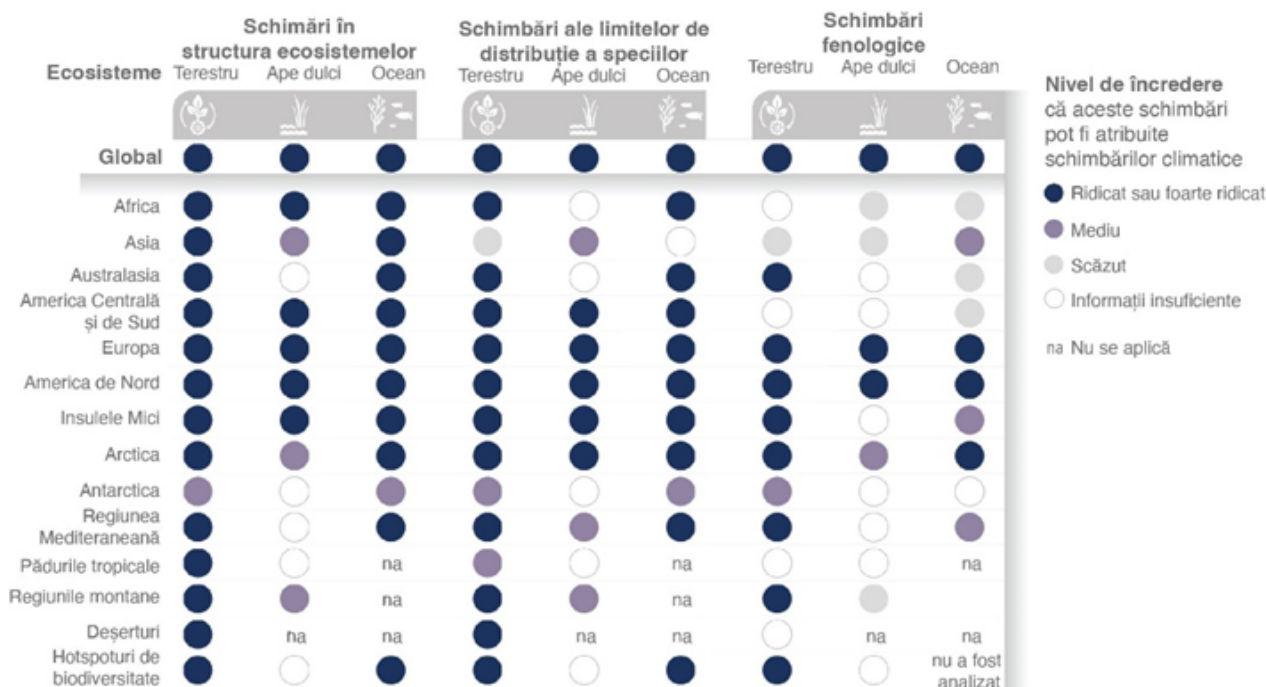

Raportul IPCC (Grupul Interguvernamental de Experți în Evoluția Climei) preconizează următoarele modificări pe parcursul secolului al XXI-lea:

- Intensificarea ciclului apei, ceea ce aduce precipitații mai intense și inundații asociate, precum și secetă mai intensă în multe regiuni;
- Afectarea tiparelor precipitațiilor: la latitudini ridicate, este posibil ca precipitațiile să crească, în timp ce se preconizează că vor scădea în zone mari ale subtropicilor. Se așteaptă modificări ale precipitațiilor musonice, care vor varia în funcție de regiune;
- Creșterea nivelului mării, care duce la inundații costiere mai frecvente și mai grave în zonele joase și la eroziunea costieră;
- Amplificarea dezghețării permafrostului și pierderea stratului de zăpadă sezonier, topirea ghețarilor și a foilor de gheață și pierderea gheții de vară arctice;
- Amplificarea modificărilor aduse oceanelor, precum încălzirea, creșterea frecvenței valurilor de căldură marină, acidifierea și reducerea nivelurilor de oxigen;
- Eutrofizarea apelor;
- Amplificarea problemelor cu care se confruntă orașele: căldura (deoarece zonele urbane sunt de obicei mai calde decât împrejurimile lor), inundațiile provocate de precipitațiile abundente, reducerea apei potabile, creșterea nivelului mării în orașele de coastă.

Raportul IPCC prevede că, în următoarele decenii, schimbările climatice vor crește în toate regiunile. Pe măsură ce temperatura globală crește, schimbările extreme continuă să devină mai mari. Toate aceste fenomene amenință și exercitarea deplină a drepturilor omului, inclusiv a drepturilor la viață, apă și salubritate, alimente, sănătate și locuință.

Impactul schimbărilor climatice este observat în multe ecosisteme la nivel global

Organizația Mondială a Sănătății (OMS) consideră că schimbările climatice reprezintă cea mai mare amenințare la adresa sănătății în secolul XXI. Schimbările climatice afectează siguranța, sănătatea și bunăstarea oamenilor prin:

Impactul direct - prin amplificarea intensității și frecvenței evenimentelor meteorologice extreme (cum ar fi valuri de căldură, inundații și incendii de vegetație).

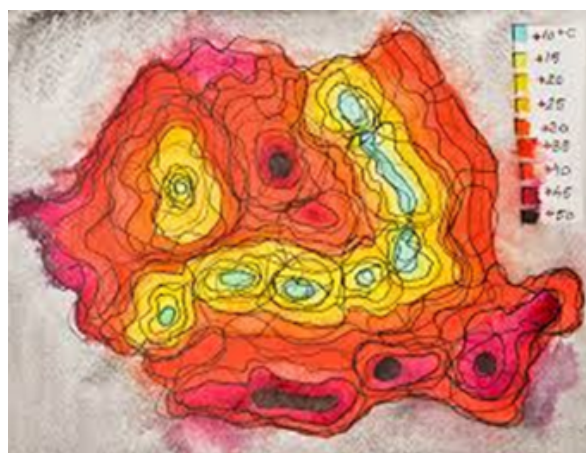
Impactul indirect - prin înrăutățirea calității aerului, schimbările în răspândirea bolilor infecțioase, modificările calității alimentelor și a apei și efectele asupra sănătății mintale. De asemenea, schimbările climatice afectează anumite zone ale economiei, cu creșterea ratei șomajului, stres financiar, insecuritate alimentară și inegalitate socială.

România și schimbările climatice

Contribuția României la emisiile globale este nesemnificativă, numai 0,3% din emisiile de gaze cu efect de seră ale lumii și mai puțin de 3% din emisiile totale ale țărilor UE. Potrivit raportului bienal nr. 4 al României, dioxidul de carbon are cel mai mare procent din totalul emisiilor de gaze cu efect de seră, urmat de metan și protoxidul de azot.

În contextul încălzirii globale, analizele climatice arată pentru România o creștere progresivă a temperaturii medii a aerului pe parcursul secolului al XXI-lea, în toate anotimpurile, dar mai pronunțată în sezonul de vară și în cel de iarnă. Tendința de creștere a temperaturii sezoniere este prezentă pe aproape tot teritoriul României în primăvară și în vară. Iarna, se manifestă tendințe crescătoare semnificative ale temperaturii aerului în regiuni din sudul, centrul și nord-estul României. Începând cu 1961, durata valurilor de căldură este în creștere semnificativă în sudul și în vestul României

Analiza variației multianuale a precipitațiilor pe teritoriul României indică apariția, după anul 1980, a unei serii de ani secetoși, cauzată de diminuarea cantităților de precipitații, coroborată cu tendința de creștere a temperaturii medii anuale, în special în Câmpia Română și în Podișul Bârladului. În plus, diminuarea volumului de precipitații a condus la scăderea exagerată a debitelor pe majoritatea râurilor țării și, în special, în sudul și în sud-estul României.

Știați că...

1. ...sub egida UNICEF, în august 2022, doi membri ai Boardului Copiilor din România au construit un chestionar cu întrebări ce privesc încălzirea globală? Acest chestionar a fost aplicat pe 1500 de respondenți cu vârste cuprinse între 15 și 19 ani, iar din răspunsurile lor reies următoarele:
 - Pe 80% dintre ei îi preocupă schimbările climatice;
 - 88% din copii și tineri cred că aceste schimbări le afectează viața de zi cu zi;
 - 58% se simt pregătiți să acționeze și să încerce să limiteze schimbările climatice;
 - 75% doresc să afle mai multe despre cauzele, efectele și soluțiile care ne pot ajuta să limităm schimbările climatice.
2. ...temperatura medie globală a crescut cu aproximativ 1 grad Celsius în ultimii 100 de ani?
3. ...deși emisiile de gaze cu efect de seră de la mașinile și camioanele electrice sunt zero, încălzirea globală poate fi afectată negativ și de producerea și eliminarea bateriilor de litiu-ion care alimentează aceste vehicule?
4. ...încălzirea globală are un impact semnificativ asupra economiilor lumii? Într-un studiu realizat în 2018, se estimează că încălzirea globală va costa economia mondială 551 trilioane de dolari până în 2100.
5. ...încălzirea globală poate avea efecte neașteptate, cum ar fi creșterea nivelului mării, intensificarea fenomenelor meteo extreme și migrația masivă a speciilor animale?
6. ...printre sursele cele mai mari de emisii de gaze cu efect de seră se numără agricultura și defrișarea?

FACTORII EDAFICI

Solul este un mediu natural de dezvoltare pentru numeroase microorganisme cât și macro-organisme, atât animale, cât și plante.

Dezvoltarea lor în sol depinde de așa-numiții factori edafici. Aceștia sunt totalitatea factorilor care caracterizează solul, precum: umiditate, fertilitate (identificarea elementelor nutritive în formă primară), reacția pH-ului din sol cât și alte elemente care influențează dezvoltarea organismelor din diferitele ecosisteme.

Știința care studiază geneza, evoluția, structura și distribuția solurilor se numește pedologie.

Tipuri de soluri:

Există mai multe moduri pentru a clasifica solurile, în funcție de alcătuire, culoare, localizare, nivelul pH-ului și așa mai departe. Există circa 720 de variații de sol.

Tipuri de soluri în funcție de alcătuire:

1) Solurile nisipoase:

Solurile nisipoase se formează, așa cum sugerează și numele, mai ales nisip. Acest tip de structură, având în vedere porozitatea ridicată și agregarea redusă, nu reține apă, reducând cantitatea sa de materie organică. Prin urmare, acest sol este sărac și nu este potrivit pentru semănat în el.

2) Soluri calcaroase

Aceste soluri au o cantitate mare de săruri calcaroase. De obicei sunt albe, uscate și aride. Tipul de rocă care este abundent în aceste soluri este calcarul. Fiind atât de greu, nu permite agricultură, deoarece plantele nu pot absorbi bine nutrienții.

3) Solurile umede

Aceste soluri se mai numesc pământ negru deoarece, fiind bogat în materie organică în descompunere, pătează solul negru. Este de culoare închisă, reține cantități mari de apă și este excelent pentru agricultură.

4) Soluri argiloase

Acestea sunt alcătuite în mare parte din argilă, boabe fine și de culoare gălbuie. Acest tip de sol reține apă formând bălți, iar dacă este amestecat cu humus poate fi potrivit pentru agricultură.

5) Soluri pietroase

După cum sugerează și numele, acestea sunt pline de pietre și pietre de toate dimensiunile. Deoarece nu are suficientă porozitate sau permeabilitate, nu reține bine apă. Prin urmare, nu este potrivit pentru agricultură.

6) Soluri mixte

Sunt acele soluri care au caracteristici intermediare între solurile nisipoase și solurile argiloase, adică de ambele tipuri.

Tipuri de sol în funcție de aciditate

Aciditatea solurilor este un factor important în cultura plantelor, fiind responsabilă de sănătatea plantei și de modul de dezvoltare al acesteia. În funcție de tipul plantei cultivate, determinarea acidității solului este un indicator important pentru administrarea tipurilor de amendamente și fertilizatori. Tipurile de sol pot fi determinate în funcție de valoarea pH-ului, ele existând în număr de trei: sol acid (pH 4,5-6), sol neutru (pH 6,5-7,2), sol alcalin (pH 7,5-8).

Majoritatea legumelor preferă un sol neutru sau ușor acid, dar sunt și plante care preferă soluri având unul sau celălalt tip de pH. De exemplu căpșunile și cartofii preferă un sol acid, pe când varza și conopida preferă un sol alcalin. În general, plantele rezistă și în soluri care au pH-ul apropiat de cel pe care ele îl preferă. Consecințele asupra dezvoltării plantelor variază în funcție de tipul pH-ului. Spre exemplu, când solul este acid (pH-ul sub 6) azotul, fosforul și potasiul pot fi mai greu absorbite iar când el este foarte alcalin (pH-ul peste 7,5) fosforul, fierul și magneziul au deficiențe de absorbție. În cazul în care solul este foarte alcalin sau foarte acid, plantele nu pot absorbi substanțele nutritive necesare și pot apărea deficiențe nutritive vizibile prin îngălbenirea plantelor sau nede dezvoltarea lor.

Aciditatea solului a influențat evoluția plantelor, fiecare specie preferând un tip de sol. Clasificare: plante oxifile/acidofile, plante neutrofile, plante bazofile.

articol redactat de Moise Andrei, clasa a XII-a C, cu ajutorul Dr. Ing. Prof univ. Irina Moise de la Universitatea "Ovidius" din Constanța și Fost prof. univ. Florea Niculae la univ. Sibiu și București. Membru fondator al Asociației Geomorfologilor din România

ARTA... PASIUNEA SUFLETULUI

Enciu Maria-Ionika, clasa a XI-a B

Arta a fost o parte esențială a expresiei și creativității umane încă din cele mai vechi timpuri. Iar în cadrul lumii vaste a mediilor de artă, desenul în creion, pictura acrilică, tușul, desenul cu cărbune și pictură în ulei m-au fascinat încă de la bun început. Cu toate acestea, pasiunea mea pentru ele depășește simplul interes, deoarece fiecare mediu oferă o experiență unică. Am descoperit aceste tehnici prin participarea la cursurile de pictură ale Școlii Populare de Arte și Meserii.

Desenul în creion, pentru mine, este un proces meditativ. Sunetul plumbului în timp ce alunecă pe hârtie, senzația oferită de textură și greutatea grafitului în vârful degetelor mele, toate acestea se unesc pentru a crea sentimentul de calm și concentrare. Îmi place în mod deosebit efectul monocrom pe care îl oferă schițarea în creion, deoarece pot controla nuanțele de întuneric și lumină prin ajustarea presiunii, a unghiului și a vitezei creionului.

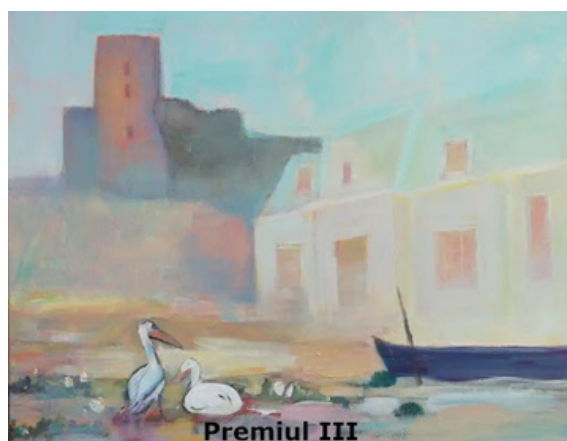
În mod unic, tușul ține de precizie și control. Nu există ștergere în desenul cu cerneală, așa că fiecare tușă contează, iar fiecare creație este în întregime unică. Fluiditatea cernelii presupune ca o singură lovitură de pensulă sau un singur semn de stilou să exprime mișcarea într-un desen, ceea ce îl face un mediu ideal pentru crearea de opere de artă detaliate. Cărbunele duce accentul pe umbră și textură la următorul nivel. Mediul cărbunelui este adesea asociat cu peisajele, deoarece poate reprezenta o mare varietate de

tonuri și contraste, dar îmi place, de asemenea, modul în care îmi permite să surprind esența unui subiect până la cele mai mici detalii.

În schimb, pictura acrilică oferă culori vibrante și o gamă de efecte care funcționează foarte bine pentru a adăuga profunzime și dimensiune lucrărilor mele de artă. Uscare rapidă a vopselei acrilice îmi permite să suprapun culorile, creând diverse texturi, și chiar să amestec alte elemente. Recent am reușit să reproduc pictura „Carul cu boi” realizată de pictorul Nicolae Grigorescu.

Pe de altă parte, pictura în ulei este o călătorie în sine. Necesită răbdare, deoarece timpul de uscare este mult mai lung decât în cazul altor medii. În schimb, odată cu această răbdare vine și o profunzime a culorii care este de neegalat. Procesul de stratificare a vopselelor, de amestecare a acestora și de așteptare ca fiecare strat să se usuce și să construiască compoziția mă ajută să încetinesc și să apreciez procesul pe deplin.

Pasiunea mea pentru aceste medii diferite mi-a deschis ochii asupra lumii vaste a artei și mi-a conturat aprecierea pentru varietatea de abilități și tehnici pe care le posedă creatorii. Fiecare dintre aceste medii oferă o experiență diferită și, prin explorarea lor, am reușit să-mi găsesc vocea interioară de artist. Astfel am participat la concursul „Descoperă Tulcea prin ochii copiilor”, organizat de Consiliul Județean Tulcea și am obținut locul al III-lea.

Premiul III

CÂND CURIOSITATEA NU POATE FI STĂPÂNITĂ...

Tincu Livia, clasa a XI-a B

A DEZBATE = A TE CERTA ORGANIZAT

Toată lumea cunoaște, mai mult sau mai puțin, termenul de dezbatere, dar ce implică, de fapt, un meci de debateri în adevăratul sens al cuvântului?

Eu sunt Livia, iar anul trecut am avut ocazia de a participa la etapa națională a Olimpiadei "Tinerii dezbate".

Într-un meci de debateri, există mereu 2 echipe (formate fiecare din câte 3 vorbitori) ce se numesc Guvern și Opoziție. De asemenea, există și o moțiune (tema propusă pentru a fi dezbătută), pe care Guvernul trebuie să o susțină, iar Opoziția, după cum îi este și numele, să se opună ei.

Anul trecut, entuziasmată de ideea de a învăța să vorbesc în public, am ales să mă alătur cercului de debateri din cadrul Palatului Copiilor Tulcea. Acolo, Laura Felea, cel mai bun debater din orașul nostru, dar și director al palatului, ne-a învățat și pe noi ce înseamnă să fii un „debater”.

Chiar dacă nu mă simțeam încă foarte sigură pe abilitățile mele de a dezbate la momentul respectiv, am ales totuși să formez o echipă cu alte două colege pentru a participa la etapa județeană a Olimpiadei.

Lucrurile au decurs diferit de cum mă așteptam, eram obosită și demoralizată în urma meciurilor, iar echipa mea nu trecuse în etapa următoare, dar o lună mai târziu aveam să primesc o veste total neașteptată. Spre deosebire de alți ani, în care repartizarea pentru participarea la etapa națională se făcea în funcție de echipele câștigătoare ale meciului final, anul trecut a fost diferit. Fiecare vorbitor, din fiecare echipă, a primit în prima zi a Olimpiadei un punctaj, ajungându-se astfel la un clasament.

Echipa Liceului Teoretic „Grigore Moisil” care a jucat în finala Olimpiadei

Am simțit că mi s-a oferit o nouă șansă când am fost sunată dacă doresc să particip la faza națională a Olimpiadei (fiind printre primii în clasament). Nu mai fusesem până atunci la nicio altă Olimpiadă națională și eram extrem de entuziasmată să văd cum vor decurge lucrurile. Am acceptat imediat și am început pregătirea cu noua mea echipă.

După 2 săptămâni în care am căutat informații și ne-am documentat pe diferite teme, pentru că și acesta este unul din aspectele pe care le implică debate-ul, am ajuns la Piatra Neamț unde aveam să dezbatem teme precum „Acest parlament consideră că persoanele majore ar trebui să aibă obligația legală de a-și susține părinții” sau „Acest parlament ar interzice cenzurarea artei”. Am avut parte de câștiguri care ne faceau să ne simțim mai uniți ca echipă, dar și de înfrângeri pe care nu am reușit să le gestionăm într-un mod benefic. Am reușit să trecem de prima etapă și să ajungem în optimi (semifinale), dar din cauza lipsei de cooperare, a oboselii și a altor factori, nu ne-am calificat și în finale. Am descoperit cum e să stai la internat, am legat noi prietenii cu oameni din toate zonele țării și am avut parte de o experiență uimitoare, unică pentru mine, pe care aș retrăi-o de oricâte ori aș avea ocazia. Am aflat o mulțime de informații total străine mie în trecut și am reușit să mă dezvolt pe mine ca persoană.

Concluzia? Nu trebuie să-ți fie teamă să încerci lucruri noi, părăsirea zonei tale de confort te poate ajuta să creezi experiențe noi și amintiri inedite, iar teama de a vorbi în public poate fi vindecată foarte ușor dacă te hotărăști să devii debater.

VISÂNDU-MĂ ARTISTĂ

Încă din clasa a IV-a, dorința mea cea mai mare a fost să vin la acest liceu pentru a-mi continua atât studiile gimnaziale, cât și cele liceale. După susținerea unui examen, am fost admisă și cea mai frumoasă perioadă din viața mea a început.

Odată cu asta, am început să admir diferite activități la care participau elevii de liceu și eram complet fascinată. Când am aflat că există o trupă a liceului am știut că acest loc mi se potrivește deoarece muzica mereu a ocupat un loc important în inima mea, încă de când eram mică, fiind dintotdeauna unul dintre cele mai frumoase mijloace de comunicare. Ea ne ajută la exprimarea sentimentelor și ne face să ne simțim mai bine, aducându-ne pe culmile gloriei.

Prima mea întâlnire cu trupa “Scherzo” a Liceului Teoretic “Grigore Moisil” am avut-o la Ziua Internațională a Muzicii, unde a fost prezentată o creație proprie. Am avut un sentiment de bucurie eliberat în tot corpul atunci când i-am ascultat. În decursul anilor i-am urmărit la diverse activități și spectacole din cadrul liceului, iar, de fiecare dată, acest sentiment era și mai puternic. Era o deosebită plăcere să îi ascult. Când am ajuns în clasa a IX-a, în sfârșit puteam intra și eu în trupă. Am participat la o preselecție unde am fost admisă, eu începând să studiez chitara din clasa a VI-a, tocmai pentru a avea abilitățile necesare. A fost ca un vis devenit realitate pentru mine.

Am început să îmi fac prieteni noi, atât de vârsta mea, cât și mai mari. Stând de vorbă cu ei, am aflat povestea trupei.

Scherzo activează încă din anul 2006, când numărul membrilor era unul redus, având un toboșar și doi chitariști. Pe parcurs, acest număr a crescut treptat, la fel ca diversitatea instrumentelor. De la tobă și chitară, au ajuns să fie incluse și vioara, flautul, tobița, tamburina, maracas etc. Anii aceștia, trupa a participat la diferite concursuri și festivaluri la nivel local, județean, dar și național, cum ar fi: “Chitara Dunării”-Călărași, “Toamna Baladelor”-București, “Moldavia Folk”-Iași. Creativitatea, talentul și pasiunea membrilor trupei pentru muzică aduc pe scenă piese muzicale create chiar de ei.

Câteva exemple sunt “Armonia pădurii”, “Ochi albastri”, “Vise îndrăznețe” și “Umbră și lumină”. Cu ultima piesă au fost obținute foarte multe premii, fiind îndrăgită și admirată de foarte multă lume.

Pe lângă acestea, Scherzo participă în fiecare an și la o mare diversitate de acțiuni de voluntariat, susținute de diferite ONG-uri și de instituțiile locale precum Primăria Municipiului Tulcea, Instituția Prefectului, Teatrul “Jean Bart”, Palatul Copiilor etc.

Ne bucurăm nespus de mult că împreună putem realiza atât de multe lucruri frumoase și suntem nerăbdători să cunoaștem membri noi pe care îi vom putea ajuta să se dezvolte pe plan artistic.

ANA BLANDIANA ÎN LIMBA UNIVERSALĂ

Suntem mândri să prezentăm o selecție de poezii de Ana Blandiana traduse în engleză de către elevii noștri talentați, sub îndrumarea doamnei profesor Ivanof Violeta. Aceste traduceri au fost realizate ca parte a unui proiect de literatură și reprezintă o dovadă a talentului și angajamentului lor față de limba și cultura română. Sperăm că aceste poezii traduse vor fi apreciate de cunoscătorii limbii engleze și vor oferi o perspectivă nouă asupra poeziei românești contemporane.

„Peisaj”

Se făcuse în mine lumină
Atât de puternică,
Încât mă vedeam de departe
Și eu însămi vedeam
La lumina mea
Până dincolo de orizont
O lume mai frumoasă
Decât bănuisem vreodată,
O mulțime care luneca
Lin în toate direcțiile,
Ca pe patine sau ca pe un luciul de apă,
Cântând fericită ”Să ne grăbim,
Să ne grăbim,
Până mai este lumină.”
Dar lumina eram eu,
Luminând până la capătul transparent al
pământului
În căutarea locului
Unde să fiu destul de singură
Ca să mă sting.

"Landscape"

There was light inside me
So bright,
That I could see myself from far
And I myself could see
In my light
Over the horizon
A more beautiful world
Than I ever suspected,
A crowd that was slipping
Gently in all directions,
Like on skates or like on a water luster,
Singing happily "Let's hurry,
Let's hurry,
Until there is still light."
But the light it was me,
Glowing 'till the transparent end of the
world
In searching of the place
Where I can be lone enough
So I can extinguish myself.

Traducere realizată de Gogoasă Teodora Alexandra, clasa a X-a A

"Pahar cu margarete"

Pahar cu margarete de câmp
 Pe-o masă albă
 La care scriu
 Mai liberă decât sunt;
 În jur
 Miros de fân
 Corupător spre somnul
 Din care poate va picura
 Un cuvânt;
 Cer dulce în amurg
 Asemeni cirezilor
 Care se întorceau odinioară;
 Dragoste pentru tot ce-a fost,
 Pentru tot ce o să mai dispară,
 Dragoste fără rost,
 Dragoste fără hotar
 Umbrele plopilor, grații lungi peste câmp,
 Margarete de câmp
 În pahar.

"A glass full of daisies"

A glass full of daisies of the wild
 On a white table
 Where I will write
 Freer and undefiled;
 Around
 The smell of hay
 Grooming towards the sleep
 From which it will perhaps seep out
 But one word;
 Honeyed sky in twilight
 Not unlike the ancient herds
 Who would once return to this very plain;
 Passion for all that once was,
 For all that might one day vanish again,
 Loving without purpose,
 Loving without condition
 The shadows of aspens, tall stakes over the
 plain,
 Daisies of the wild
 In a glass.

Traducere realizată de Păscălin Doroteea, clasa a XII-a B

"Am obosit"

Am obosit să mă nasc din idee,
 Am obosit să nu mor -
 Mi-am ales o frunză,
 Iată din ea mă voi naște,
 După chipul și asemănarea ei, ușor
 Seva răcoroasă o să mă pătrună
 Și nervurile îmi vor fi fragede moaște;
 De la ea o să învăț să tremur, să cresc,
 Și de durere să mă fac strălucitoare;
 Apoi să mă desprind de pe ram
 Ca un cuvânt de pe buze.
 În felul acela copilăresc
 În care
 Se moare
 La frunze.

"I'm exhausted"

I'm tired of birthing from abstract
 ideas,
 I'm tired of not being able to die -
 I have chosen a leaf,
 And look, from it I will be born again,
 According to its face and features,
 The cold sap will softly inhabit me
 And its nerves will be my brittle ribs;
 From it I will learn to quiver, to grow;
 And from the torment I will beam,
 And then free myself from the
 branch
 As a word off the lips.
 In that childish way
 In which
 Leaves
 Die.

Traducere realizată de Hizanu Teodora Alexandra, clasa a X-a A

INTERVIU CU UN PROFESOR: BUZOIANU CRISTINA,

DESPRE VIAȚA DE PROFESOR DE LIMBA ROMÂNĂ

Tudoran Ana-Maria, clasa a XI-a E

Cu toții știm că perioada liceului este cea mai frumoasă și importantă din viața oricărei persoane. Nu-i așa? Da, normal că este! Cu bune și cu rele, cu note de la 1 până la 10, poate cu profesori comuniști care ne-au mâncat zilele, învățăm să avem grijă de noi, învățăm ce sunt acelea responsabilități și întâlnim persoane pe care nu le vom uita vreodată și cu siguranță le vom aprecia și în viitor. Aceste persoane pot fi chiar profesorii, buni îndrumători, o a doua familie pot spune.

Astfel, o profesoară bună cunoscută de mine în perioada liceului este doamna Buzoianu Cristina. Această femeie, dedicată și implicată meseriei practicate de profesor își încurajează și ajută elevii în orice situație, cu orice problemă oricât de gravă.

La orele cu dumneaei, nu numai că înțeleg și sunt foarte atentă, dar mă distrez învățând și pot spune că acest mod de învățare, este atât eficient, cât și distractiv. Am avut norocul de a învăța multe lucruri de la dumneaei, de la informații despre mari scriitori și despre cunoscute opere, până la lecții de viață și cum niciodată o notă nu-ți definește cunoștințele. Astfel, aceasta are tot respectul și mulțumirile mele pentru toate lucrurile făcute până acum cu dedicare și răbdare.

Dumneaei a fost de acord să împărtășească cu noi câteva păreri, opinii, povestioare despre viața de profesor, pe care cu siguranță le veți îndrăgi în următoarele rânduri.

- Țin tare mult să vă mulțumesc că ați rupt din timpul dumneavoastră să-mi răspundeți la câteva întrebări legate de viața de profesor! În primul rând, de ce ați ales această meserie? De ce profesoară de limba română?

A fi profesor, și mai ales profesor de limba și literatura română, este, pentru mine, mai mult o vocație, decât o profesie. Am ales această cale încă de când eram în clasa a V-a, inspirată de profesoara mea de limba română. Ei îi datorez faptul că mi-a sădit în suflet pasiunea pentru cuvânt, cuvântul creator de sens și dezvăluitor de sens.

De atunci am avut parte mereu de oameni și de situații care să îmi demonstreze că acesta e traseul prin care tot ceea ce eu reprezint poate fi pus în valoare și poate deschide și altora măcar semne de întrebare, dacă nu direcții de viață. Am ales să fiu profesor având la bază un liceu cu profil pedagogic, în care am învățat să mă raportez la elev ca la o ființă complexă, cu trăiri, opinii, emoții, dispoziții personale, pe care încerc să le cunosc, pentru a putea să adaptez ceea ce am de transmis la nevoile și interesele lui. Am iubit dintotdeauna copiii și cred că, trăind cea mai mare parte a timpului printre ei, m-am simțit mereu tânără, vie, energică, optimistă. E poate greu de crezut, dar, după părerea mea, noi, adulții, avem mereu ceva de învățat de la tineri, și nu invers, de aceea sunt foarte atentă la ceea ce au ei să îmi comunice.

- Ce calități credeți că ar trebui să aibă un viitor profesor?

Un viitor profesor, într-o societate mereu în schimbare, trebuie să fie, în primul rând, pasionat de ceea ce face. Este ingredientul esențial fără de care nu poate rezista în avalanșa de statistici, raportări, grafice și situații care trebuie realizate, dincolo de ceea ce are el concret de făcut la catedră, să predea. A fi mereu informat, adaptat la noile metode de lucru, la nevoile și interesele elevilor, a fi deschis la schimbare, a te lăsa învățat de elevi și a accepta „să te joci” cu ei cred că sunt atuuri ale unui profesor care place elevilor și care reușește să își transmită informația.

În măsura în care profesorul poate să convingă elevul asupra utilității practice a ceea ce are de învățat, în sensul unor corelații dintre literatură și situații concrete de viață, va reuși să fie interesant pentru elevi, să îi capteze, învățându-i să descopere în textele literare lecții de viață, modele de comportament, repere morale după care să se ghideze. Un profesor bun e un profesor care câștigă respectul, nu îl impune, care nu se teme să intre în mintea elevului, ca să vadă lumea prin ochii lui, un om care are, față de elev, doar câțiva ani în plus și, poate, puțin mai multă experiență culturală și de viață.

- Cum arată o zi din viața unui profesor?

Fiecare zi din viața unui profesor e frumoasă. E o zi plină, o zi la sfârșitul căreia, deși obosit, zâmbește fericit, bucuros că a mai descoperit ceva, că a auzit o idee interesantă, că a mai citit ceva ce merită reflectat. Viața de profesor este, după părerea mea, una plină de surprize. Niciodată nu știi ce te așteaptă la ora următoare. Poate fi un proiect de excepție, o

idee care să lanseze dezbateri, o întrebare care să îți dea de gândit sau chiar un câțel adus în clasă pentru a face deliciul colegilor. Toate aspectele se armonizează perfect, atâta vreme cât copiii își pun în valoare calitățile, pasiunile, talentul artistic, dar și latura umanitară. Dacă printre teste de corectat, lecții de pregătit, ședințe și grafice, un profesor mai găsește timp pentru lectură, pentru o plimbare în aer liber sau pentru o discuție cu prietenii, înseamnă că a avut o zi reușită.

- Datorită dumneavoastră, mulți elevi îndrăgesc și astăzi limba română. există o tehnică prin care vă puteți face materia mai atractivă sau mai ușoară?

O metodă standardizată nu cred că există. Fiecare profesor are propriul stil, care constituie o sumă a tuturor trăsăturilor sale temperamentale, asociate cu elementele de conținut științific și cu nivelul de performanță ce se dorește a fi atins. Dar cred că, în măsura în care profesorul poate realiza corelații între conținutul ce trebuie învățat și experiența de viață a elevului, reușește să aibă succes. Aceasta deoarece elevul nu mai percepe lecția drept ceva independent de sine, ci o integrează în propria experiență, dorind să acceseze modele de acțiune de tipul „așa da”, „așa nu”. Metoda de predare constă în a-i expune elevului modele de comportament, desprinse din experiența personajelor literare, pe care să le acceseze sau să le adapteze la situații concrete de viață.

- Având în vedere situația în care ne aflăm, al doilea an în pandemie, cum ați fost afectată din cauza acesteia? cât de tare v-a fost schimbat modul de predare?

A fost și este încă o perioadă în care am învățat să ne adaptăm și să descoperim în noi resurse inedite prin care să relaționăm într-un mod cu totul neașteptat. Această etapă a realizat, în mine, cea mai mare schimbare pe care o cunosc de când sunt profesor. M-a pus în fața unei realități incitante, provocatoare, mi-am dorit să cunosc și să aplic metode noi și cred că am reușit. Sunt de părere că învățământul online este o variantă binevenită în evoluția școlii românești în contextul societății în care trăim, marcată de diversificarea resurselor și a nevoilor de comunicare și de cunoaștere. Consider însă că școala online ar trebui să fie o variantă complementară, și nu doar o alternativă impusă, la școala față în față. Înțeleg utilă o asociere a acestor două forme, întrucât prin prezența și interacțiunea fizică (empatică), prin schimbul informațional și emoțional între elevi și între profesor și elevi se formează în mod real competențele propuse, ele fiind apoi exersate, completate, aprofundate prin forme ale învățării la distanță. Fără această complementaritate, școala fizică rămâne prea rigidă, pe când școala online rămâne lipsită de fundament. Cred că cei mai mulți dintre elevi înțeleg marele avantaj pe care îl trăiesc, de a asista la o schimbare capitală în modul de percepție a învățământului actual și de a face ei înșiși parte din schimbare. În privința efectelor și a confortului emoțional pe care îl creează această formă de învățare, părerile sunt împărțite. Există elevi care conștientizează deschiderea enormă pe care mediul virtual o creează în privința organizării creative a resurselor de învățare și a gestionării personale a propriei formări. Pe de altă parte, există și elevi care se acomodează mai greu la ideea de a se implica în mod real, prin prezență efectivă, prin învățare conștientă din multiple surse și chiar prin organizarea lucidă, asumată a propriei învățări. Elevul secolului al XXI-lea este pus în fața situației de a învăța în ritmul propriu, după un program ghidat de profesorul real din mediul virtual, dar și după propriile criterii și aspirații în ceea ce privește rezultatele așteptate.

- Nu în ultimul rând, credeți că sistemul de predare din România este învechit? dacă ați putea și ar fi ceva de schimbat, ce ați schimba la acesta?

Mi-ar plăcea în primul rând o schimbare de mentalitate la nivelul întregii societăți. În mediu fizic sau online, visez la o școală în care elevul să vină cu plăcere, să aleagă să studieze ceea ce îl pasionează, fără presiunea notelor, fără competiția negativă care aduce frustrare și eșec. Visez la o școală care să pună mai mult accent pe dezvoltarea de abilități și calități morale, pe stimularea încrederii în sine și a relaționării empatică între oameni. În ceea ce privește școala online, pentru că ea este varianta cea mai accesată în prezent, atâta vreme cât ea va fi considerată, de elevi, de părinți, de profesori și chiar de autoritățile cu putere de decizie în educație, o formă derizorie de învățare, o „joacă de-a școala”, efectele ei nu vor fi decât forme din ce în ce mai evidente de analfabetism cultural și funcțional. Dar, atunci când cu toții vom înțelege că a învăța poate deveni o experiență plăcută, continuă și relaxantă, desfășurată prin multiple forme și pe parcursul întregii vieți, ne vom putea asuma conștient și calitatea vieții pe care o trăim, și viitorul pe care îl construim pentru generațiile care vor veni.

BENEFICIILE APOLOGETICII ÎN SOCIETATE

Leonte Sebastian-Marian, Clasa a XII-a A

Lumea creștină s-a confruntat încă de pe vremea Sfinților Apostoli cu numeroase provocări și situații care au necesitat abordări adecvate și prompte din partea credincioșilor. Două exemple elocvente în acest sens le reprezintă întâmplările din capitolul 4 al cărții Faptelor Sfinților Apostoli în care Petru și Ioan vor fi închiși pentru propovăduirea Învierii Domnului, dar și cele din capitolul 8 în care bărbatul Simon, prin comportamentul său inadecvat credinței creștine, atrăgea adepți de partea sa. Atitudinea este contestată de Sfântul Apostol Petru care urmărește să îi îndrepte abaterea. Întrucât contextele sociale se modifică perpetuu, influențele sunt deosebit de variate și afinitățile oamenilor tind să aibe tot mai puțin relevanță cu valorile creștine autentice, toate aceste acțiuni trebuiau opinate cu scopul de a apăra credința creștină.

Apologetica este o ramură a teologiei care urmărește să ofere argumente logice credinței creștine, să dezbată într-o manieră abundentă în răbdare ideile care contrariază adevărul de credință. De asemenea, apologetica este cea care contribuie la întărirea credinței membrilor Bisericii, la propovăduirea Evangheliei și la demontarea tuturor afirmațiilor care nu sunt valide și care pot denatura realitatea expusă de Sfânta Scriptură și de Sfânta Tradiție având, pe această cale, numeroase beneficii asupra societății.

În primul rând, apologetica creștină caută permanent să furnizeze argumente verticale cu temei atât scripturistic, cât și științific, prin care să apere credința creștină de orice eroare de interpretare precum și de toate lacunele care ar putea provoca o rătăcire de la sensul fundamental al învățăturii Evangheliei. În societate, acest aspect este deosebit de important întrucât contribuie la elidarea oricăror nedumeriri, la oferirea unei perspective clare tuturor persoanelor interesate de credința creștină și care, prin intermediul apologeticii, pot vedea ansamblul corect și complet. Prin apologetică se oferă o veridicitate credinței creștine, iar justificările de ordin științific, arheologic, istoric, filosofic înconjoară credința cu valoroase și solide argumente ce o validează încă o dată și ajută oamenii ce activează în toate ariile profesionale să se raporteze într-o modalitate unică și personală la credința creștină și la învăătura bazată pe iubire pe care Mântuitorul nostru Iisus Hristos a propovăduit-o în timpul activității Sale pe Pământ. În plus, aş aprecia că un beneficiu fundamental al apologeticii creștine este abilitatea oratorului creștin ca, prin predica sa și prin inspirația oferită de Duhul Sfânt, să convertească persoanele necredincioase, să le ofere direcții noi și, de ce nu, să îi ajute să își ridice semne de întrebare la care să își dorească să afle răspunsuri pentru a-și putea verifica atent sistemul de valori. Implicit, prin capacitatea de a converti, de a orienta și de a inspira, apologetica este un liant în mântuirea credinciosului, o porțiță pe care acesta alege voluntar să intre și prin care are oportunitatea de a-L cunoaște pe Dumnezeu, de a-și asocia efortul personal chămării dumnezeiești și de a răspunde la iubirea pe care Domnul o revarsă neîntrerupt asupra sa.

În al doilea rând, apologetica își atestă importanța în societate prin funcția sa instructiv-educativă manifestată cu stringență în viața tinerilor. Apreciez că predominant tinerii reprezintă categoria socială ce trebuie să se îmbrace cu armele lui Dumnezeu pentru a putea sta împotriva uneltirilor diavolului, dar și pentru a putea reprezenta un exemplu de demnitate și de asumare a Crucii Mântuitorului nostru Iisus Hristos. În acest sens, însuși Sfântul Apostol Pavel îl îndemna pe Timotei să fie „pildă credincioșilor cu cuvântul, cu purtarea, cu dragostea, cu duhul, cu credința, cu curăția” sfătuindu-l să se perfecționeze continuu pentru a nu fi nepăsător față de harul oferit. Prin dobândirea deprinderilor creștine, printr-un mod de viață curat, prin cultivarea frumosului, a binelui, a dreptății, dar și printr-o permanentă comuniune cu Sfânta Biserică, tânărul dobândește posibilitatea de a-și intensifica trăirea creștină și devine apt de a oferi răspuns celorlalți cu privire la identitatea sa religioasă. Mai mult, dacă umblăm îmbrăcați în Domnul Iisus, putem contribui nu doar la apărarea credinței creștine și la disiparea tuturor nedumeririlor pe care creștinii sau persoanele care doresc să îmbrățișeze credința creștină le au. Apologetica îi ajută pe tineri să își întărească credința, să dezvolte o nădejde puternică în Dumnezeu și în voia Sa, să își trăiască viața în pace față de ceilalți și să fie grijulii față de condiția spirituală a aproapelui lor. Pe această cale, putem afirma că apologetica modelează puternic și constructiv personalitatea tânărului, fiind aptă să ofere societății tineri pregătiți, prudenți față de păcat, însă dornici de a ajuta prin amabilitate, responsabilitate și tact creștin.

Pe de o parte, prin apologetică este încurajată dezbaterea și argumentarea pe o cale civilizată și politicoasă. În acest sens, unul dintre cei mai mari apologeți ai perioadei patristice, Sfântul Ierarh Ioan Gură de Aur, reprezintă pentru mine un model de elocință și de claritate a mesajului transmis, de exigență față de propriile defecte, de dreptate și de iubire față de Dumnezeu și aproapele. Întreaga activitate desfășurată de acesta a făcut obiectul apărării și răspândirii credinței creștine către toate păturile sociale. Astfel, pe baza personalității Sfântului Ioan Hrisostom, înțelegem că apologetul trebuie să își exprime ideile pe înțelesul interlocutorului, utilizând argumente adecvate și pertinente, dar având permanenta imagine a ideii pe care trebuie să o afirme sau să o infirme. Apologetul creștin nu trebuie să manifeste o atitudine nepoliticoasă și lipsită de tact creștin față de persoanele cu care interacționează, ci trebuie ca el însuși să reprezinte un model. O inimă curată este o condiție fundamentală pentru a putea expune relevant argumentele creștine. Pe baza cuvintelor Mântuitorului nostru Iisus Hristos care afirma că „din prisosul inimii grăiește gura” înțelegem de ce este necesar ca trăirea creștină să fie reală, onestă și fundamentală în vederea susținerii unui discurs apologetic constructiv.

Societatea, dorind perpetuu să mențină pasul cu modificările ce apar, omite adesea că răbdarea și cordialitatea în discuțiile pe care le purtăm între noi sunt fundamentale, însă apologetica reactualizează necesitatea dialogului deschis, înțelegător și oportun schimbărilor pozitive. De asemenea, putem afirma și că propovăduirea credinței creștine ne stimulează toleranța față de convingerile religioase asumate de către ceilalți și ne ajută să înțelegem că secolul al XXI-lea este un amplu mozaic al credințelor și convingerilor religioase la care atât apologetul creștin, cât și credinciosul de rând trebuie să se adapteze, să înțeleagă că doar prin puterea exemplului poate aduce un aport semnificativ și pozitiv în viața celuilalt. În acest fel, putem observa că apologetica încurajează libertatea cuvântului, susținerea punctului de vedere cu responsabilitate și verticalitate, asumarea unei identități originale și demne, fundamentată pe Jertfa Mântuitorului de pe Golgota.

Pe de altă parte, prin intermediul apologeticii sunt apărute valorile originale ale poporului român de multitudinea informațiilor și a conceptelor care ne sunt prezentate prin intermediul mass-media. Din acest motiv, pregătirea apologetului trebuie realizată cu atenție sporită sub îndrumarea și ascultarea profesorilor cu experiență de la care acesta să poată înțelege învățătura creștină și de la care să poată deprinde arta discursului, deosebit de utilă unei propovăduiri intense. Această pregătire continuă îi va construi apologetului un filtru critic foarte bine dezvoltat și extraordinar de util în activitatea sa întrucât, concomitent grijii față de fluxul permanent de informații ce sunt transmise cu o viteză surprinzătoare, acesta trebuie să aibă atenția continuu îndreptată către orice ar putea distorsiona adevărul propovăduit de Biserică.

Pe baza celor afirmate mai sus, putem conchide că apologetica continuă să joace un rol important în dezvoltarea și în bunul mers al societății în acest secol al vitezei, al incertitudinii, al schimbărilor prin argumentele pe care își fundamentează teoriile, prin rolul benefic și instructiv pe care îl are în viața tinerilor, prin sistemul liber și responsabil pe care o dezbatere de tip apologetic îl implică, prin apărarea valorilor creștine autentice și, astfel, prin apărarea credinței, sporirea încrederii depline în Dumnezeu, inițierea celor de alte religii în realitatea creștină și responsabilizarea populației cu privire la mântuirea proprie și a celorlalți.

Cu gândul îndreptat către Sfântul Ierarh Ioan Gură de Aur, un veridic atlet al lui Hristos, care ne îndemna spunând „Să fii cu toți politico, dulce la vorbă, blând, primitor. Despre nici un om să nu-ți scape vreun cuvânt urât. În felul acesta toți te vor iubi. Dar și în ziua Judecății Domnului te va afla curat și nepătat. Căci dacă vom da socoteală pentru orice cuvânt de prisos, cu atât mai mult vom răspunde pentru vorbele noastre de rău”, concluzionez că apologetica, prin activitatea creștinilor mărturisitori, promovează adevărul și dreptatea, iubirea de Dumnezeu și de aproapele, contribuind vizibil la apărarea credinței creștine și la răspândirea învățăturilor folositoare sufletului.

TREI PAȘI SPRE „TINERE CONDEIE”

Iris Vavilov, clasa a XII-a C

Cum să devii tânăr scriitor în câțiva pași simpli?

- 1) Ia un pix/o tastatură și apucă-te de scris.
- 2) Judecă-ți opera și corectează-o dacă nu îți place.
- 3) Arat-o unui profesor de română. De acum, drumul tău se împarte în două:

a) Fie i se pare perfect cum e și participi la concursuri precum "Tinere Condeie" (dar asta se întâmplă foarte rar, la fiecare eclipsă solară)

b) Fie observă că ai potențial creativ (ba ai venit cu o idee bună, ba ai făcut o descriere interesantă) și te îndrumă să mai citești, să mai scrii, să mai modifice câteva lucruri ca să ajungi să te înscrii la "Tinere Condeie".

Acesta a fost și drumul condeierilor tulcenii care au participat în perioada 22-27 august 2022 în Tabăra de creație "Tinere condeie" de la Călimănești, organizată de 55 de ani de Ministerul Educației în colaborare cu reprezentanți ai Uniunii Scriitorilor și ai Radio România Actualități, ca premiu pentru laureații la nivel național ai Concursului de creație literară "Tinere Condeie". Tulcea scrie, având în fiecare an reprezentați în tabără. Elevii Liceului Teoretic "Grigore Moisil", Ivanov Bogdan Traian și Dobrișan Robert Claudiu, clasa a XII-a, coordonați de doamna profesoară Agache Oana-Gabriela au obținut locul I la secțiunea proză, respectiv locul al II-lea, la secțiunea poezie, la nivel național, iar Vavilov Iris-Alexandra, clasa a XI-a, coordonată de doamna profesoară Dinu Daniela, a obținut locul al II-lea la proză. Bogdan și Robert sunt deja "Experimentatele Condeie", fiind a doua ediție la care ocupă locuri fruntașe în competiția națională. Stai până la 4 dimineața întrebându-te de ce a zis Nietzsche ce a zis, de ce Schopenhauer era așa apropiat de pudelul lui și de ce universul n-ar avea formă pătrată, iar la ora 9:30 trebuie să fii prezent la activități, iar pe la 14-15 te vei plimba prin "povești rurale" pentru că vei vizita Călimănești, Căciulata, vei fi cu vaporețul pe Olt sau prin Parcul Național Cozia. Tabăra reprezintă o oportunitate pentru elevii cu înclinații artistice să-și exerseze creativitatea, să înțeleagă cum funcționează procesul de publicare a unei cărți, să cunoască oameni din domeniu, să-și găsească sursele de inspirație și, cel mai important, să lege prietenii cu alți tineri cu preocupări similare.

Sperăm ca și în anii următori, Tulcea să aibă laureați la nivel național, respectiv participanți la Tabăra de creație pentru că asemenea experiențe cresc încrederea în forțele proprii. Așa că noi vă îndrumăm, după cum zicea și Ion Heliade Rădulescu, să "scrieți, băieți (și fete), orice, numai scrieți!"

Scrisoare către Otilia

Clasa a XII-a C

Draga mea Otilia,

Nu este nici un an de când ai plecat din casa regretatului Constantin Giurgiuveanu, dar parcă au trecut decenii. Imi place să cred că timpul care a trecut nu te-a schimbat și că ai rămas aceeași persoană agreabilă pe care o știu. Ești o fată admirabilă, o fată superioară, pe care n-am puterea s-o înțeleg. Prin fața ochilor mi se perindă parcă aievea imaginile frumoasei noastre prietenii, toate acele lucruri gingașe care ne-au marcat existența. Pentru mine erai ca o stea strălucitoare într-o noapte întunecoasă. Erai antiteza Auricăi, biata fată bătrână, dar și a Georgetei, actrița fără vocație, cu care Stănică ar fi vrut să mă împrietenească pentru a-mi strica viitorul. Nici eu nu știu cum te iubesc, ca pe o logodnică, ca pe o mamă, așa zice.

M-au marcat în mod special dovezile de gingășie pe care mi le-ai dat în atâtea rânduri. Neuitată în veci rămâne amintirea călătoriei noastre în Barăgan, la conacul lui Leonida Pascalopol, dar și momentele de nerepetat ale venirii mele în casa lui moș Costache, când tu m-ai scos dintr-o mare încurcătură, atrăgându-i atenția tatălui tău vitreg că eu eram nepotul său, cu neuitatele cuvinte: "Dar, papa, e Felix!..." Zău, m-am simțit de parcă aș fi picat din lună!

Drept să îți spun, cred că mi-ar fi fost imposibil să rezist în acea casă unde roiau toți amatorii de moșteniri, de la Stănică Rațiu, avocatul leneș și chiulangiu, fără procese, până la odioasa mea matusă, Aglae... Nu aș fi stat sub același acoperiș cu toți aceștia, dacă nu era prezența ta luminoasă acolo. Știi cât de mult te-am iubit, deși nu ți-am spus-o fățiș niciodată. Poate dacă aș fi făcut-o, eram și azi împreună, mergând pe același aurit drum al vieții... dar destinul, iată, a hotărât altfel. Asta este, și noi trebuie să luăm lucrurile așa cum sunt, dacă nu ne putem asuma riscul de a încerca să le modificăm după dorința noastră.

SĂ VORBIM CORECT LIMBA ROMÂNĂ!

Prof. Dinu Daniela Eugenia

-
- 1) De Buna Vestire/Buna-Vestire am făcut o masă mare cu prietenii.
 - 2) El a dovedit mereu bună credință/bună-credință în relațiile sale cu oamenii.
 - 3) La școală și-a manifestat buna-creștere/buna creștere întotdeauna.
 - 4) Tinerii au manifestat față de bătrânii de la azile bună-cuviință/bună cuvînță.
 - 5) A acționat cu bună-știință/cu bună știință de câte ori a luat o decizie în favoarea sa.
 - 6) De bunăseamă/bună seamă/de bună-seamă că știe ce face.
 - 7) a) Investițiile i-au adus multă bună-stare/bunăstare/bună stare.

Testul de vocabular prezentat constă în alegerea variantei corecte de scriere pentru diverse expresii ce conțin cratimă. Deși pare un detaliu minor, utilizarea corectă a cratimei poate face diferența între a fi considerat un vorbitor competent și a fi perceput ca fiind un începător sau chiar ca un vorbitor neprofesionist.

Astfel, prin corectitudinea în utilizarea cratimei, putem demonstra nivelul de pregătire, educație și respect față de interlocutor.

-
- 8) Buna-purtare/bunapurtare/buna purtare i-a adus renumele de om educat și inteligent.
 - 9) A luat aceste măsuri de bunăvoie/de bună-voie/de bună voie.
 - 10) De bună-seamă/bunăseamă/bună seamă că ai greșit.
 - 11) Bună voința sa/bunăvoința sa/bună-voința sa i-a impresionat pe musafiri.
 - 12) A rezolvat situația după bunul plac/bunul-plac.
 - 13) Băncile nu îi mai acordă împrumuturi pentru că s-a dovedit un rău platnic/rău-platnic.
 - 14) I-a spus bun-rămas/bun rămas și a plecat fără s-o privească.
 - 15) La școală s-a remarcat prin bun-simț/bun simț.
 - 16) Vă urez bun-venit/bun venit!

RĂSPUNSURI

cratimă	lipit	Cu blank
Bună-credință (onestitate)		Buna Vestire(sărbătoare)
Rea-credință(atitudine incorectă)		
Bună-creștere (politețe)		E a avut o bună creștere în ultimul an.
Bună-cuviință(purtare bună)		
Bună-dimineața(zorea)		Bună dimineța(formula de salut)
Bun-găsit (formula de salut)		Bună purtare(adj. +s.f.)
Bun-plac (arbitrar)		
Bun-platnic/rău-platnic		
Bun-rămas (adio)		
Bun-simț(decentă).		Bun simț. El are un bun simț al pericolului.
Bun-venit(formula de salut)		
	Bunăstare(prosperitate)	bună stare(stare bună)
		Cu bună știință(conștient)
		De bună seamă
	De bunăvoie(benevol)	
	Bunăvoință(atitudine binevoitoare)	
	Binecredincios(adj.)	
Bine-crescut(cuviincios)		Bine crescut(dezvoltat bine)
Bine-cunoscut(celebru)		Bine cunoscut(știut bine)
	Binecuvânta/ binecuvântare	
	A binedispune	
	Binefacere	
	Bineînțele/bine-nțele	Bine înțele(priceput bine)
Bine-mersi(o duce bine-mersi)		
	Binevenit(oportun, agreat)	Bine venit (sosit cu bine)
	Binevoitor/răuvoitor	
Rău-famat		

ÎNVĂȚĂMÂNTUL ROMÂNESC ÎN RETROSPECTIVĂ

Istrate Valeria-Cristiana, clasa a XII-a C

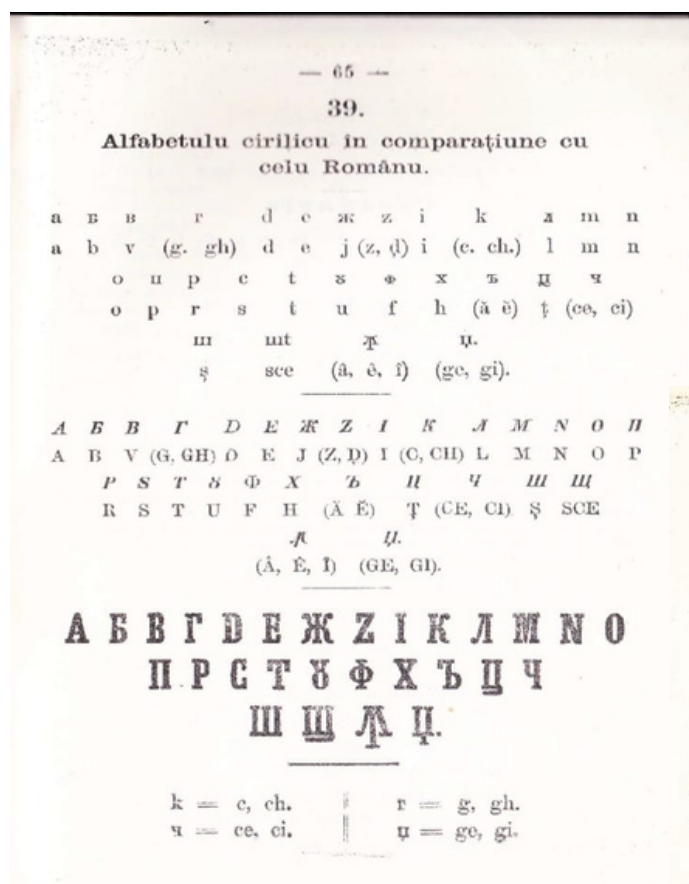
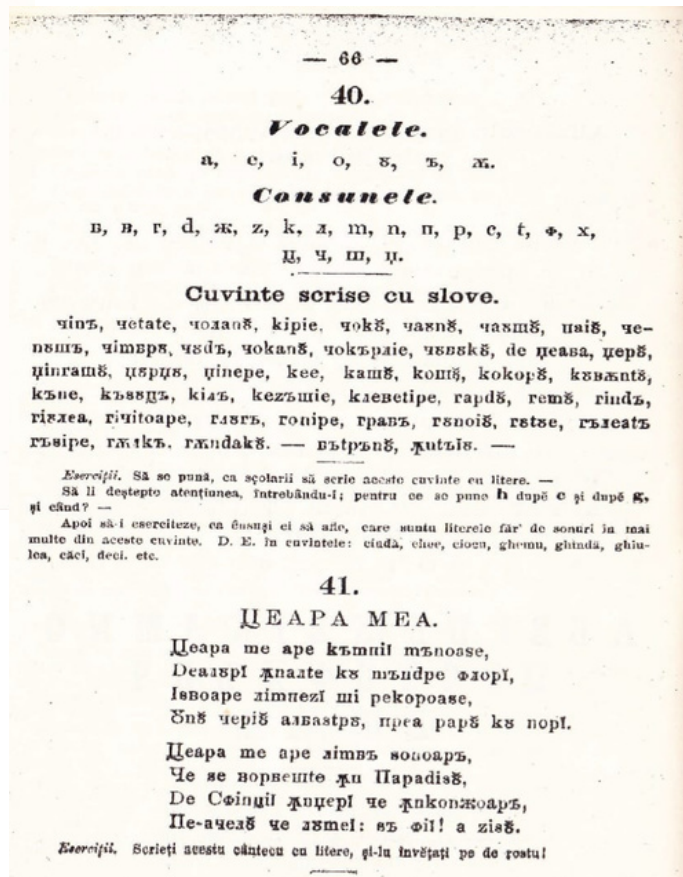
Dacă astăzi vorbim despre metode interactive, stiluri de învățare, platforme digitale și tehnici moderne de învățare, în urmă cu 159 de ani, cuvintele românești erau încă scrise cu litere chirilice. Vă propun o scurtă incursiune în lumea lui Ion Creangă pe care majoritatea îl cunoaștem ca pe un remarcabil povestitor din Epoca Marilor Clasici și membru al societății Junimea.

Activitatea sa ca învățător și coautor de manual pentru clasele gimnaziale, deși remarcabilă, este mai puțin cunoscută sau discutată. În 1864, tânărul Ion Creangă, pe atunci diacon înscris la Școala Preparandală de la „Trei Ierarhi” din Iași, unde îl avea ca profesor și director pe Titu Maiorescu, a fost numit prin decret domnesc institutor provizoriu la clasa I, începând astfel o lungă carieră în care scriitorul a slujit cu pasiune în învățământ până la agravarea bolii sale, spre sfârșitul vieții.

La intrarea lui Creangă în învățământ, în epocă era în uz abecedarul lui Iarca, într-un context în care activitatea de predare se desfășura după două metode; una mai veche, numită lancasteriană și cu care viitorul autor de manuale intrase în contact încă de la Humulești în școala bădiței Vasile și una modernă, numită și scriptolegă, promovată de foștii elevi ai lui Titu Maiorescu. Dacă în ceea ce privește prima metodă, copiii învățau să citească prin memorarea mai întâi individuală a literelor și după aceea silabisirea, ca ulterior să ajungă să știe a scrie, prin a doua metodă scrierea era învățată în același timp cu cititul. Încă din primii ani de institutorat, Creangă a început să strângă material pentru redactarea unui manual destinat învățării scrierii și citirii. A făcut-o, probabil, la îndemnul lui Maiorescu și mai ales datorită nevoii grabnice de cărți școlare din acea perioadă.

În relatarea lui George Călinescu, Ion Creangă se unește cu alți cinci institutori „spre a compune un abecedar ca lumea”. Până atunci, copiii învățaseră „cum da Dumnezeu și după cum era și dascălul, cărți fiind puține și proaste”. Paginile atașate mai jos vă oferă un model de scriere a cuvintelor românești cu litere chirilice din vremea când Titu Maiorescu susținea cu tărie nevoia înlocuirii în totalitate a acestui alfabet cu cel latin și a principiului etimologic cu cel fonetic, ținând cont de originea latină a limbii și a poporului roman.

Acaparat

Vasile Cristian, clasa a IX-a E

Țip și simt cum corpul mi se topește,
Nu mă mișc, nu tremur, nu respir,
Nu mă gândesc la ce va urma.
Sunt actor în propriul scenariu
Nu-mi permit să fac vreo greșeală,
Știu că nu-mi pot repara eșecurile
Un amalgam de gânduri
Rănile adânci pe ultima pagină
Din jurnalul poveștii mele merită mai mult de-atât
Nu mă gândesc la un final tragic în istorioara mea
Nu doresc să las în urmă râuri de regrete
Deznodământul trebuie să fie unul memorabil.
De-a lungul patimilor scrijelite cu regret
Sunt și momente fericite care azi îmi bulversează
Mintea și-mi fac sufletul să zâmbască
Voi continua să sap în gradina minții mele
Voi continua să-mi sădesc vrejuri de fericire
Că finalul meu este unul memorabil
Nu doar în gând, ci și în realitate.

Poezii

de Alexandru Alexe

„Casă”

De lumina dormitorului
Mă atașasem disperat.
Era albă, pură, și vedeam
Ce neagră e restul casei.

Dar a venit bestia nopții moarte
Și m-a tras cu ghearele
Afară din casă,
Afară... în sălbăticie...

Mi s-au adaptat ochii,
Nu simt nevoia de lumină,
Și îmi e bine,
Dar suferă ochii că nu au lumină

Și îmi e bine...

„Înălțarea”

Îți strig numele, să știe zeii frumuseții,
Cu cine au să concureze,
Dar tu, fată, mi te-ai șters...

Drept muză stăteai, fără să știi
În plânsetele mele de noapte,
Ce urlau la cer și la timp
Să tacă.

Muza ce oferea dovada lacrimilor mele
Dulci care cădeau pe-un pământ creștin,
Pământ ce-i acum păgân, tu nefiind pe el.
Nu mai ești fiindcă te-ai înălțat
Spre amintirea și cugetul meu
În urma lipsei tale din ceea ce numesc
aproape.

„Nu mai pot”

Aveai mâini fine,
Ce erau parfumate,
De la florile
Ce le-atingeai delicat,
Iar eu nu le-am atins
Pentru că ale mele erau
Murdare și fiindcă nu voiam
Să le fac pe-ale tale
Hidoase...

Acum eu nu mai pot arăta nimănui cum
Să țină pensula în mână, cum să o îndrepte,
Ce culori să aleagă, cum să le amestece
Și ce peisaj cu leagăn pentru iubiți să deseneze
Pe fruntea mea, pe care să facă și un
Copac unde să ne-avem noi inițialele.

Acum, rămân eu cu pensula,
Ținând-o cu două mâini și ochi închiși,
Sperând că te pot picta, într-un final,
Pe tine,
Dar în zadar...
În zadar...

„Când mi-ai acceptat serenada”

Când mi-ai acceptat serenada,
Cerul s-a luminat, norii despărțindu-se
Ca să ne putem noi împreuna
Pe scara acoperită de lumină
Ce avea să ne împingă tot mai sus.

Tu ai coborât la jumătate,
Eu am urcat până acolo,
Iar tu luându-mă de mână
M-ai tras, luat prin surprindere,
Către o bancă neagră, dar vie,
Una ce avea să ne ascundă ca-ntr-o pădure

Apoi s-au legat norii, lumina ascunzând-o
Pentru câteva ore printre oameni, lăsând
Astfel cerul negru, ca noi doi să avem
Tot ce este necesar să ne admirăm
Mai bine și mai frumos.

Și aș fi stat așa, dar o simțeam agonizant
Să te știu aproape și să te simt departe
Căci în ciuda mâinilor ce precum păianjeni,
Cu pânze lungi și fine, ni se armonizau,
Tu erai altceva.

Și eu aș fi vrut să fii o parte a mea,
Dar chiar dacă nu se putea, tot speram
Că vei reuși să mă absorbi,
Ca permanent să mă trezesc înconjurat de tine
Și să adorm liniștit, în ciuda luminii
Ce s-a coborât printre oameni
Pentru câteva ore, lăsând astfel cerul negru,
Ca noi doi să avem tot ce este necesar
Să ne admirăm
Mai bine
Și mai frumos

„Charon!”

Eu cel viu mergea liniștit și vesel chiar.
De ce, ca din pământ,
A apărut Charon?
Văzând apa întunecată ce mă înconjura,
Am încercat să-i sar în barcă.
El a țipat atunci
„Nu! Plata!”

Am vrut să-i explic
Că nu am cum să-i dau.
Că eu îmi articulez gândul,
Ochii și mâna pentru a scoate
Notele din peisajul pădurii
Ce o văd zi de zi
Și că nu am salariu la una ca asta
Pentru a scoate o monedă!

Atunci m-a lovit în frunte,
Piața unde se intersectau privirile mele arzătoare
Și cadavrul l-a lăsat la fund.

M-a botezat în om și mi-a propus să trăiesc.
Iar eu nu am avut glas să refuz.
Mi-a luat glasul de poezie...

„Pictorul”

A fost
 Un pictor talentat,
 El este singurul om
 Ce poate vorbi cu Dumnezeu.
 Dumnezeu care l-a înzestrat,
 Cu geniul ăsta uluitor, aproape
 Orbitor, dar l-a lăsat să-și
 Aleagă limba.
 I-a spus despre latină,
 Va putea discuta cu Caesar sau
 Constantin, sfântul.
 I-a spus de greacă,
 Îl va ști pe Platon sau pe Socrate.
 L-a plimbat și prin germană, franceză,
 Italiană. Și prin limbile asiatice, africane,
 Mai tot ce era.
 El nu a stat pe gânduri
 Și-a grăit: „Pictură!”.
 Dumnezeu atunci, bucuros de cele spuse,
 L-a felicitat pe, acum, pictor
 Și i-a dăruit

Ce, eu ăi urâtă ca noaptea?
 Te mai și crezi un poet să-mi faci
 Metafore banale!
 Și cu spinii încă în ele?
 Dar ce, vrei să mă înțepi?”

Și așa a luat ea florile. Le-a întors
 Astfel încât să-i intre spinii-n degete.
 Și așa a plecat ea fără flori, la vale. Iar pictorul
 A rămas cu ele-nfipte-n mâini și trist.
 Nu vreau să spun ce a urmat.
 Este și-așa foarte trist.

Dar este sigur că, din ziua aceea,
 Dumnezeu nu a mai avut
 Pentru cine să deschidă gura...

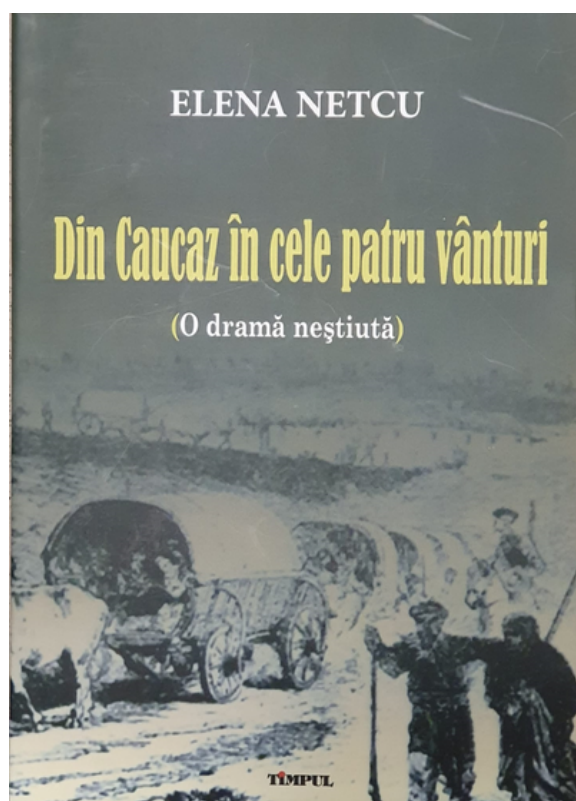
Într-o zi, plimbându-se la vale,
 A trecut pe lângă o fată
 Singură și frumoasă! Sublimă, impresionantă!
 Atunci, pictorul, a fugit înapoi în vârful
 Muntelui cel mai înalt, unde locuia el
 Și a cules cei mai frumoși trandafiri!
 Trandafirul căci are spini, spini
 Să protejeze dragostea ce avea să
 Răsară și din ea!
 Apoi, i-a îmbibat în vopsea neagră, neagră
 Să-i arate ce mister îi va fi dezvăluit.
 Adică ea!
 Apoi, a aruncat unul, ca să fie număr par, par
 Să-i arate că numai în pereche vor sta,
 Doar ei doi!

Grăbit, la vale, unde ea parcă îl aștepta.
 Îngenunchind, a întins florile și nu a apucat
 Măcar să deschidă gura.
 „Ce e asta?
 Flori pare ca la mort?
 Ți se pare că-s o descompusă?
 Și-apoi negre?”

DIN CAUCAZ ÎN CELE PATRU VÂNTURI – ELENA NETCU

Prof. Agache Oana-Gabriela

Doamna Netcu reînvie în paginile sale o lume apusă, cu dramele ei, cu regretul pierderii a tot ce a fost cândva, o saga în care viața palpită puternic pentru a reface destinul unui popor.

În romanul "Din Caucaz în cele patru vânturi" suferința dezrădăcinării, a părăsirii spațiului natal devine laitmotiv și totodată axul central al cărții. În acest roman în care istoria joacă rolul unui suprapersonaj neiertător, cititorul reface imaginea unei lumi care nu-i este întru totul străină, reconstituind forme ale speranței, ale eșecului sau ale disperării.

Structurată în zece capitole și un epilog, cartea este precedată de un motto din mitologia cerchezilor, "Doamne, de ce ne-ai făcut să râvnim nemurirea?", care accentuează credința în veșnicie a acestui neam strâns legat de locul în care s-a născut.

Incipitul metaforic, de tip captatio benevolentiae are irizări filosofice aducând în discuție simbolul muntelui și adevărul. Muntele este un axis mundi, un centru al acestei lumi a cerchezilor care au dus cu ei atât faima a ceea ce a fost odată, cât și regretul a ceea ce au ajuns – oameni fără țară, trăind doar cu dorința răzbunării. Muntele cu cel mai înalt vârf devine o probă inițiativă pentru cel destinat să fie șef de trib, constituindu-se totodată într-o metaforă a neamului cerchez, puternic și rezistent.

Printr-o legendă sociogonică, de întemeiere a lumii, se fixează de la început portretul cerchezilor și li se prefigurează destinul: "Voi veți fi cei mai frumoși oameni de pe pământ, veți avea cele mai frumoase femei care vor fi râvnite de cele mai renumite fețe împăratești, de aceea veți avea mult de suferit. (...) veți fi spulberați în cele patru vânturi."

Autoarea apelează la motive comune romanelor sale precum cel al visului cu caracter oracular.

Oniricul, fantasticul și magia se împletesc generând în închipuirea lui Nigebur, protagonistul, ipostaze feminine ale zeității pădurii, ale bătrânei Stânci care îi dezvăluie viitorul. Prins în hora copacilor ca într-o horă a ieșilor, ajunge privilegiatul deținător al secretului devenirii neamului său de care nu este încă pe deplin conștient. De asemenea, devine cunoscător al trecutului, al modului în care i-au asuprit rușii care organizau în Caucaz, în satul lor, Gunib, vânătoarea de cerchezi, ca metodă de relaxare, sub ordinul țarului și al generalului Dimitri Mylutin.

Este surprinsă o perioadă sumbră a istoriei, în care omenirea se supune setei de a domina, vertijului instituit de satisfacția de a-l supune pe celălalt și falsului sentiment de măreție dobândit cu prețul a nenumărate vieți.

Se țese astfel istoria cerchezilor pornind de la 1857 aflați sub tirania rușilor conduși acum de noul țar, Alexander al II-lea, cel care le-a dat posibilitatea să se retragă în Imperiul Otoman. În 1859 rușii au venit cu apliniști pentru a-i birui, în 1860 au atacat din nou, urmărind exterminarea. Între 1861-1862 primele valuri de cerchezi au părăsit Caucazul, în 1864 fiind expulzați.

Cu un realism sfâșietor este prezentată rezistența unor oameni care, cu ultimele puteri se regroupează și încearcă supraviețuirea. Muntele devine atât protector, dar și martor tăcut al asupririi și al ororilor. Este prezentată o lume care crede în zei, conectată la natura care-i devine protector și casă, dezvoltându-se, ca într-un dicționar de mitologie, zeitățile care au jalonat viața cerchezilor:

Theshxwe – Zeul Suprem
Sozeresh – zeita fertilității, a familiei și a sănătății
Aycshe – fiica zeității copacilor
Hedrix – zeul morții.

Apelând la retrospecție, se realizează o incursiune în copilăria lui Nigebur și a alesei sale, Harikea, prezentându-se ulterior elemente de ritual al nunții care presupunea ca fata să fie răpită pentru a se putea face nunta, fiecare dintre miri trebuind să treacă anumite probe: băiatul urcatul muntelui și aruncatul săgeților, iar fata, așteptarea, prefigurând așteptarea soțului plecat la război și fidelitatea. Apoi are loc despărțirea de părinți, mirii nemaiaivând voie să-și vadă părinții până nu deveneau, la rândul lor, părinți. Bunicii sunt venerați ca poartă a înțelepciunii. Zeii coboară pe pământ sau pământeni urcă în spațiul zeilor, ei fiind cei care conduc nunta. Ceremonialul logodnei are loc în fața cerului și a zeilor, la lumina lunii, fata devenind o întruchipare a elementelor primordiale: pământ, apă, aer, mirele fiind cel care trebuie să aducă focul, vâpaia inimii. Sunt valorificate motive basmice, motivul probelor, mirele trebuind să aducă vâul de mireasă și stelele în păr, motivul cifrei 3, fiind trei probe, trei zile, de asemenea, motivul metamorfozei – în pasăre-om-pește.

Romanul are veritabile pagini mitologice în care zeitățile și ritualurile destinate lor ocupă un loc important.

Dincolo de acestea sunt inserate fraze definitorii cerchezilor: "Cerchezul trebuie să fie neînfricat și tare precum Munții Caucaz." Însă această tărie este crunt încercată. Fetele erau luate și vândute turcilor încât nașterea unei fete era prilej de adâncă tristețe, copiii erau răpiți, crescuți și educați să ucidă, uitându-și originile și devenind soldați ruși, iar cei rămași fără familie se înrolau în armata otomană, nemaiaivând nimic de pierdut. La toate acestea se adaugă exodul la care sunt supuși, părăsirea locului care le definise până atunci existența într-un drum către necunoscut, al durerii și al suferinței.

Tatăl lui Nigebur, Ashar, simte la bătrânețe mândria și demnitatea de cerchez rănite, paradoxul ajutorului pe care-l așteaptă de la otomanii care, cu 100 de ani înainte, îi atacau; re trăiește imagini din copilărie când asista, ascuns într-un copac, la ororile săvârșite de ruși: "Cum putem călca în picioare mândria noastră de cerchezi?" Se opun două concepții de viață: una a părintelui care trăiește cu durere umilința de a-și vedea neamul strămutat și una a tânărului care vede în acest exod singura posibilitate de salvare. Bătrânii se hrănesc doar cu amintirea vitejiei de altădată și cu dorul de moarte, "tăcerea ținând loc de lacrimă".

O mare parte a cărții este destinată drumului exilaților, fugii din calea rușilor care le-au dat ultimatumul de părăsire a Caucazului. Acesta se constituie într-un traseu al supraviețuirii, al probelor, al încercărilor: frigul, foamea, morții, numărul tot mai mic al celor care încercau să scape prin ajungerea la Dunăre, în Țara Turcească, așa cum era numită Dobrogea pe atunci. Aceeași soartă a exilului au avut-o și alte triburi: abhazii, adigheenii, tribul ubih fiind dispărut.

Această odisee a unora dintre cerchezi pare a se fi terminat în sangeacul Tulcei, răspândiți în toată Dobrogea, văzută ca pământ al făgăduinței, primind locuri de casă și fiind scutiți de taxe. Alții au fost colonizați la granița dintre Serbia și Bulgaria. Sunt amintite clădiri devenite monumente istorice înălțate cu banii cu care unii cerchezi, deveniți înstăriți, au vrut să plătească taxele: Palatul Pașei și Geamia din Tulcea și Isaccea, Konacul din Măcin, alte școli și instituții, mărturii ale trecerii lor pe aceste teritorii. În economia romanului, acțiunea se mută în alt plan, în Imperiul Otoman, figura centrală fiind o frumoasă cercheză, Olikea, care va juca un rol esențial în evoluția firului narativ.

În ceea ce privește personajele, Nigebur și Harike sunt impropriu spus protagoniști, pentru că protagonistul este de fapt personajul colectiv, întregul neam al cerchezilor individualizat prin nume oarecare.

Cartea doamnei Netcu se constituie ca o frântură de istorie care răzbate dincolo de învelișul literar cu forța care caracteriza neamul cerchez și care se constituie ca o invitație la lectură și la a cunoaște mai mult din fațetele istoriei. Întorcând ultima pagină a cărții închidem povestea unui neam încercat de suferință. Pe filonul istoric, al datelor unor evenimente importante în devenirea Dobrogei și a lumii se țese povestea unui neam fără țară ale cărui urme s-au pierdut „în cele patru zări”.

Simetric, la final revin motive din incipitul romanului subliniind ideea că lumea este supusă ciclicității, că istoria acestui neam poate fi a fiecăruia, că viața însăși este ca o minge care se rostogolește.

PLAYLISTUL LICEULUI

Pentru mulți dintre noi, muzica are un mod de a ne trimite înapoi la anumite momente din viața noastră. Fie că este vorba de linia melodică, de versuri sau de ritm, muzica are capacitatea de a evoca emoții și amintiri din trecutul nostru. În acest articol, vă vom prezenta o listă de redare a melodiilor nostalgice care ne va duce cu gândul la zilele noastre de școală.

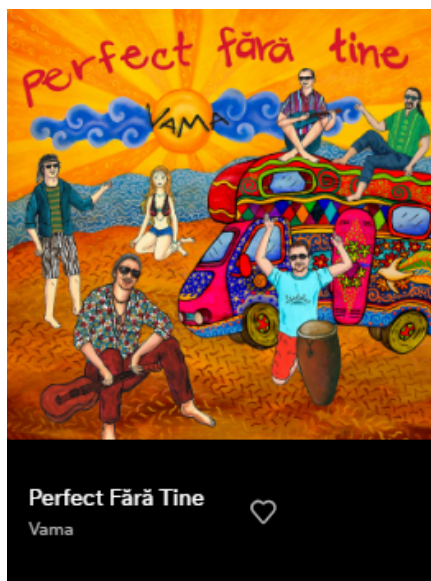
Printre acestea se numără:

Este greu să vorbești despre cântece nostalgice fără să vorbești despre "Dragostea din Tei". Opera trupei moldovenești O-Zone, piesa a cucerit lumea de la mijlocul anilor 2000 și continuă să fie recunoscută în România, dar și în toată lumea. Fie că ești elev sau profesor, ritmul și melodia îți induc o stare de relaxare și de nostalgie și îți amintesc de vară, de cluburi și petreceri, de vacanță, de o tinerețe fără griji.

Melodia Stelei Enache este un adevărat rezumat al anilor de liceu și reprezintă un reper pentru toți cei care au trecut prin această perioadă. Ascultând acest cântec, ești purtat înapoi în timp și îți amintești cu drag de clipele petrecute cu colegii de clasă și de aventurile trăite împreună. Temele simple prezentate ironic precum gelozia din dragoste sau frica de evaluări academice fac din „Ani de liceu” un imn al adolescenței în care ne putem regăsi cu toții.

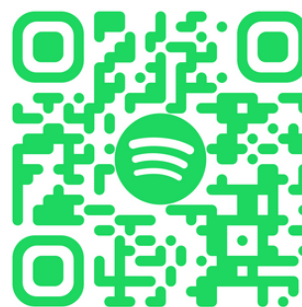

Chiar și după atâția ani, „Perfect fără Tine” a Vamei ne face să ne simțim bine și ne aduce aminte de vară și de vremuri fără grij. Cântat în cor sau fredonat la orice ocazie, este o piesă nelipsită mai ales „în drum spre mare”, putând să îți amintească de plajă chiar și într-o zi simplă de școală. Sentimentul de tinerețe și libertate adus de piesă este inegalabil.

Nu cunoaștem pe nimeni care să nu fi cântat mai în glumă, mai în serios cu prietenii piesa asta în timp ce ploua. Trupa Cargo, definitorie pentru scena rock românească, este apreciată atât de adulți cât și de tineri. Cu strofe lente și melodioase, în contrast cu un refren puternic, orchestral, e greu să uiți așa o piesă. Este „în temă” mai ales pentru că mulți elevi au făcut cunoștință cu piesa la ora de muzică a doamnei profesor Raicu.

Vă invităm să ascultați oricând doriți playlist-ul cu cântecele de mai sus și nu numai, toate la recomandarea elevilor, scanând codul QR din dreapta.

SĂPTĂMÂNA TEMATICĂ

Săptămâna tematică, organizată de Consiliul Școlar al Elevilor LTGM, a adus o mare doză de creativitate și distracție în ultimele patru zile de școală dinaintea vacanței de Crăciun. Elevii au avut ocazia să-și arate latura lor distractivă și mai nonconformistă, respectând temele stabilite pentru fiecare zi a săptămânii.

A poster for 'Săptămâna Tematică' (Thematic Week) with a light purple background and white wavy lines. The title 'SĂPTĂMÂNA TEMATICĂ' is in large, bold, light purple letters. Below it, the phrase 'Show our highschool spirit' is written in a cursive script. To the right are icons for a soccer ball, a trophy, a black dress, a suit, a silhouette of a head, and a snowman. On the left, four purple boxes list the daily themes. At the bottom, social media handles are provided.

SĂPTĂMÂNA TEMATICĂ

Show our highschool spirit

- 19 Decembrie- WORLD CUP DAY**
- 20 Decembrie- OLD MONEY DAY**
- 21 Decembrie- GANGSTER DAY**
- 22 Decembrie- GLITTER DAY (CHRISTMAS EDITION)**

instagram: @cseltgm
facebook: Liceul Teoretic "Grigore Moisil"

Ziua 1: World Cup: „Jucătorii” au intrat „pe teren” pregătiți să își susțină echipa favorită la Campionatul Mondial de Fotbal. Îmbrăcați în culorile sau drapelul echipei lor preferate, s-au simțit parte dintr-un eveniment global, promovând sportul și demonstrând entuziasm în cadrul școlii noastre.

Ziua 2: Old Money - Elevii au ales să se îmbrace în stilul anilor '30, aducând o notă de eleganță și stil clasic la școală. Cu rochii și costume cu croieli rafinate, pălării și accesorii care evocau o epocă demult trecută, elevii noștri au arătat că moda și stilul nu se limitează la tendințele actuale.

Ziua 3: Gangster Day - Elevii au făcut o călătorie în timp și au adus la viață stilul cinematografic care caută să glamourizeze lumea criminală. În haine negre, ochelari, cu pălării și pistoale de jucărie, elevii au devenit gangsteri pentru o zi, creând o atmosferă plină de mister și adrenalină.

STRATEGII PENTRU CONTROLUL REACȚIILOR IMPULSIVE

prof. consilier școlar Dumitra Nicola

Abilitatea de a ne stăpâni reacțiile impulsive (abilitatea de autocontrol) ne ajută în special în situațiile dificile cu care ne confruntăm, în situațiile în care avem impresia că lucrurile nu sunt corecte, că situația este groaznică, că nu putem tolera să ni se întâmple așa ceva. Există însă câteva strategii care ne pot fi de folos:

1. SCHIMBAREA MODULUI ÎN CARE PRIVIM/ INTERPRETĂM LUCRURILE

Când ești nervos/ supărat/furios, ai tendința de a avea gânduri exagerate și devii prea dramatic (problemele mici sunt considerate ca fiind mari/ grave). Dacă te superi și îți pierzi controlul, te poți simți chiar și mai rău. Prin înlocuirea gândurilor negative și exagerate cu unele tot negative, dar realiste și moderate, îți poți menține autocontrolul. De exemplu, decât să folosești cuvinte precum, "îngrozitor", "teribil" sau "groaznic" pentru a descrie o situație, spune-ți sau gândește-te că ceea ce ți se întâmplă este frustrant/ neplăcut, dar nu este sfârșitul lumii.

2. COMUNICAREA ASERTIVĂ

Această formă de comunicare presupune exprimarea drepturilor personale în mod direct, însă fără să încalci drepturile unei alte persoane. Un mesaj asertiv începe cu "Eu...." și exprimă în primul rând emoția pe care o simți și ceea ce te deranjează (de exemplu, spui "sunt dezamăgit pentru că ai întârziat", evitând să spui "tu mereu întârziezi la întâlniri").

3. RELAXAREA

Uneori ai nevoie de timp, ca să respiri adânc și abia apoi să vorbești.

Când emoțiile sunt foarte puternice, întoarce-te cu spatele, numără încet până la 5, inspiră și expiră lent și apoi încearcă să vorbești cu cealaltă persoană. Sportul, meditația, plimbările în aer liber, scrierea într-un jurnal personal, muzica, desenatul te pot ajuta să privești lucrurile altfel. Nu uita că doar atunci când ești calm, te poți concentra mai bine pentru a rezolva o problemă.

4. VORBEȘTE CU CINEVA!

Discuțiile cu părinții, prietenii, psihologul te pot ajuta să descoperi care sunt motivele tale reale de îngrijorare, cum ai vrea ca ceilalți din jurul tău să interacționeze cu tine, cum te pot ajuta ei să depășești anumite situații.

5. UNEORI E BINE SĂ FACI HAZ DE NECAZ !

Dacă cineva te supără foarte tare, îl poți desena într-un mod amuzant. Poți chiar să te desenezi pe tine în acea situație sub forma unui animal.

Însă nu uita că a face haz de necaz nu înseamnă să râzi de ceilalți sau să îi ironizezi.

EXISTĂ VIAȚĂ DUPĂ MOISIL...

Alexandra Drăgănescu - promoția 2007

Oho! Și încă ce de viață. Doamne, abia aștept să scap de liceul ăsta să pot să respir! Să pot să chiulesc cum vreau eu. Să am doar un examen la final și gata! Să nu mă controleze nimeni la teme și să nu mai dau teste neanunțate. Și mai ales, abia aștept să pierd nopțile cu prietenii într-un oraș în care nu sunt și părinții mei.

În curând voi sărbători 17 ani de la terminarea liceului. Probabil o mică băbuță pentru cititori. Aș prefera să mă văd puțin mai înțeleaptă. Vă asigur doar că m-am regăsit în fiecare propoziție din paragraful anterior.

Povestea mea alături de Liceul teoretic Grigore Moisil începe ca un vis, unul devenit realitate, unul frumos. A rămas în memoria mea drept un hotar pe care am reușit să-l trec, o provocare de care am ajuns să mă bucur.

Nu am fost un elev model, nici premiant, nici olimpic, așa cum sunt mulți dintre voi, cei care citiți aceste rânduri. Am fost un elev simplu, dornic să descopere, să citească volume întregi de literatură, poate-poate mi-oi îmbogăți vocabularul. La asta s-au adăugat mii de ore de week-end dedicate culegerii lui Ganga.

Și după multe luni de zile în care simțeam, nu numai eu, ci și colegii mei, că doar Bacovia mă mai poate înțelege, am ajuns la momentul magic al absolvirii. Nu aveam Facebook, Tik-Tok sau Instagram. Dar aveam aparat foto cu film. Am rupt cu pozele, am stat până la răsărit și am ajuns acasă în picioarele goale.

Câteva luni mai târziu am mutat culegerea lui Ganga și volumul lui Bacovia în București. Numa că, ghici ce? Nu prea își mai găseau locul în biblioteca unui viitor istoric. Și așa au început să se dilueze tot mai multe dintre informațiile dobândite de-a lungul celor 4 ani. Ai putea zice chiar că a fost complet inutil. Ai putea crede că nu rămâi cu nimic. Că oricum nu mai ai nici prietenii de atunci, că volumele alea multe citite sunt complet aiurea și că tablele pline de formule matematice nu te vor ajuta să îți calculezi facturile.

Iar eu sunt de acord cu tine. Liceul poate fi una dintre cele mai inutile perioade ale dezvoltării tale. Poate fi un clește care te strânge și nu te lasă să respiri și să faci tot ce vrei tu.

Dar, și aici e un mare “dar”, hai să îți spun cum văd eu acum viața după Moisi. A fost una dintre cele mai provocatoare experiențe ale vieții mele. Și am avut câteva. A fost spațiul în care mintea mea s-a format, viziunea mea s-a extins, concepte de bază au ajuns să devină parte din personalitatea mea. Le-am lăsat să mă acapareze, să mă transforme.

Poate am fost un elev docil, nu rebel. Poate m-am lăsat prea ușor învinsă de sistem. Poate că nu meritam să iau 2 la logică pentru că am ajutat un coleg să copieze. Dar a fost spațiul în care am învățat că nu există o carte proastă, ci doar una care te învață să le apreciezi pe cele bune. A fost spațiul în care am fost constant provocată să gândesc și în termeni abstracți, nu doar concreți. A fost universul în care mi-am luat lecții cât pentru o viață.

Iar cea mai importantă lecție a venit de la diriga (Săru-mana, doamna dirigintă!). În viață poți să fii orice. Nimic nu e rușinos. Poți să faci garduri. Ceea ce vrea să îți promiți ție este că țelul tău va fi să faci cele mai bune și frumoase garduri din lume.

Există viață după Moisi și e superbă. Nu vă temeți să o trăiți. Doar vă rog să aveți răbdare cu voi și cu profesorii voștri să treceți prin toate etapele. Că sunt mai grele, mai urâte, mai fără chef, dați-le timp să vă transforme. Nu veți ști niciodată cât de multe ați învățat doar pentru că ați avut mintea deschisă către asta.

Altfel, dacă sunt momente în care simțiți că este cel mai prost liceu sau cei mai groaznici profesori, vă rog să vă felicitați. Înseamnă că ați reușit să atingeți pragul excelenței. Spațiul în care sunteți acum este unul dintre cele mai bune medii în care puteți face performanță. Și asta vă zice o băbuță.

ALTE ASPECTE DIN ACTIVITĂȚILE NOASTRE

SECRET SANTA ROBOTICĂ

CONCURSUL EUROPEAN YOUTH PARLIAMENT

COLIND PENTRU PROFESORI

LANSARE DE CARTE ONG CELISEA

PODCAST PROIECTE ERASMUS

ALTE ASPECTE DIN ACTIVITĂȚILE NOASTRE

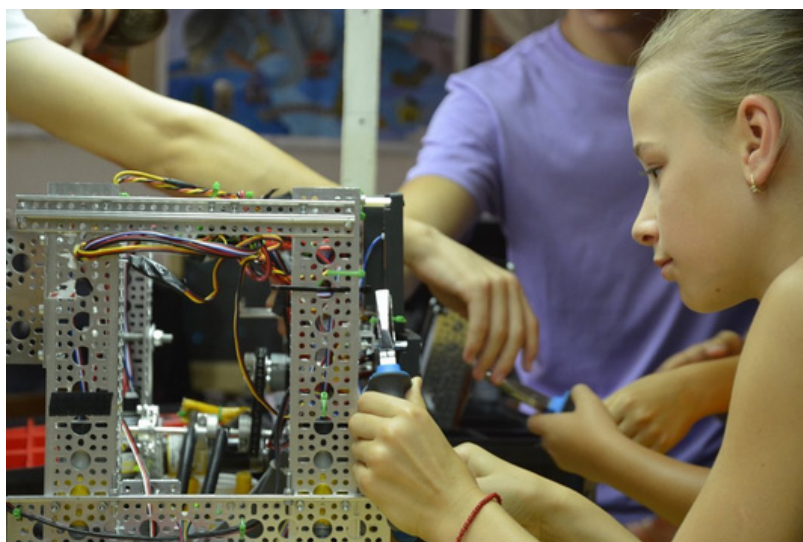
CEL MAI FRUMOS BRAD DIN CARTI - ORGANIZAT DE CLUBUL DE LECTURA

CONFERINȚA "SIGURANȚA PE INTERNET"

CURS DE ROBOTICA PENTRU COPII,
PREDAT DE LICEENI

EXPERIMENTE LA CHIMIE

IANUARIE 2023
NR. 28

Aegyssus XXI

Liceul Teoretic „Grigore Moisil” Tulcea

ISSN 2067 - 6514